

నవంబర్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

దీపావళి
శుభాకాంక్షలు

జీ-మేన్
సామాన్యజ్ఞానం
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

మీ కోసమే సృష్టించిన సెలవరోజు

ఎక్కడ...

అంచుకోండి మీరు.
ఏర్పాటు చేస్తాము మేము

మీరు గమ్యం నిర్ణయించుకోండి, మేము మిమ్మల్ని ఆక్కడకి తీసుకు వెళ్తాము... మీరు చేయవలసినది అలసట తీర్చుకోవడం, ఉల్లాసంగా గడపడం, ఆనందించడం.

ఆనందం కలిగించే, మనసుని వికసించేసే, మంత్రముగ్ధుల్ని చేసే, ఉల్లాసపరచే తమిళనాడు. ప్రతి ఒక్కరికీ కావలసినది ఏదో అందిస్తుంది తమిళనాడు. వారి మనోభావాలకు తగినట్లు. విభిన్నమైన అభిరుచులకు మరియు బడ్జెట్లకు సరిపోయేటట్లు TTDC రూపొందించిన పర్యటనలతో ఆ ఆనందానుభూతి స్వంతం చేసుకోండి. రెయిల్-కమ్-రోడ్ పర్యటనలు, గమ్యపు ప్యాకేజీ పర్యటనలు, యాత్రా పర్యటనలు మరియు వర్తత కేంద్రాల పర్యటనలు. ఈ పర్యటనలన్నిటికీ సౌకర్యంగా వుండి ప్రయాణం, అద్భుతమైన వనతి, మేటి రుచుల సాటిలేని ఆహారం మరియు గైడ్లు. అందుకే, ఆ నమగ్రమైన సెలవరోజులు గడవడానికి మీరు ముందుగా బుక్ చేసుకోండి మరియు ఆనందించండి!

సమగ్రమైన సెలవ రోజు. మీరేమంటారు?

హ్యాకేజీ పర్యటనలు	
మహాబలిపురం పర్యటన	(1 రోజు)
తిరుపతి పర్యటన	(1 రోజు)
నవగ్రహ పర్యటన	(3 రోజులు)
ఆరువకై వీడు పర్యటన	(4 రోజులు)
దక్షిణ భారతదేశ పర్యటన	(6 రోజులు)
మూకాంబిక పర్యటన	(7 రోజులు)
గోవా-మంత్రాలయం-పుట్టపర్తి పర్యటన	(8 రోజులు)
తమిళనాడు పర్యటన	(8 రోజులు)

రెయిల్ కమ్ రోడ్ పర్యటనలు		
ధిల్లీ	- చెన్ని -	ధిల్లీ
ముంబాయి	- చెన్ని -	ముంబాయి
కొలకట్టా	- చెన్ని -	కొలకట్టా
అహమ్మదాబాదు	- చెన్ని -	అహమ్మదాబాదు
లక్నో	- చెన్ని -	లక్నో
జైపూర్	- చెన్ని -	జైపూర్
హైదరాబాదు	- చెన్ని -	హైదరాబాదు

DIPR/1456/DIS/2005

TTDC వారి ఏ మాత్రము అత్యంత పుంధి పాకేటి పర్యటనలు వెరాలోహం సంప్రదించండి:
తమిళనాడు టూరిజం, ఫోన్: +91-44-25383333/4444, 25389857
ఫ్యాక్స్: +91-44-25361385 (చెన్నై, బెంగళూరు).
ఇ-మెయిల్: ttdc@vsnl.com www.tamilnadutourism.org

TTDC పోట్ల మరియు పాకేటి పర్యటనలు అన్వేషి మీద బుక్
వెబ్సైట్ www.ttcdonline.com!

experience yourself

ఉల్లాసం ఉప్పొంగే
దీపావళి మీ కోసం

దక్షిణ భారత సంప్రదాయ పట్టువస్త్రాలపై ఉత్తరభారత హస్తకళా విన్యాసాలు!

అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రత్యేకతతో విరాజిల్లుతూన్న ఉత్తర భారత పట్టు వింబ్రాయిదరీ
హస్తకళా నైపుణ్యాన్ని ఇప్పుడు పట్టు చుడిదారీతో మేళవించి మీ కోసం పోతీస్
అందిస్తోంది. వస్త్రకళాపట్టు - ఇది ఉత్తర, దక్షిణాలు పట్టులో సంగమమయ్యే
ఓ అద్భుత సృష్టి. మీ దీపావళిని మరింత శోభాయమానంగా చేయడానికి జర్నోస్,
కుందన్, అరి, కాంతా, కసూటి, ముఖేష్, బాదూలా, కాఫీరీ, కచ్
మరియు లక్నోవి అందాల విన్యాసాలు.

రండి, ఈ దీపావళిని శోభాయమానం చేసుకోండి!

North weaves South on silk

POTHYS
Aalayam of Silks

Panagal Park, T. Nagar, Chennai - 600 017. Ph: 2431 0901 www.pothys.com e-mail: info@pothys.com

చందమామ

సంపుటి: 58

నవంబర్ 2005

సంచిక: 11

ఈ సంచికలో...

- * ఎవరిని అడగాలి? ...07
- * కుచ్చటోపీ మంత్రగాడు! ...09
- * ధనికుడుకుడైన బిచ్చగాడు ...26
- * న్యాయనిర్ణయం ...28
- * జీ-షేప్ సాహసపుత్రాలు ...31
- * మేవి శనివారం ...44
- * వార్తలలో బాలలు ...46
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...47
- * గురువుబాధ్యత ...48
- * జరిగిపోయిన పాఠబాటు ...50
- * భారత దర్శిని ...52
- * రాజుగారి బామురిది ...59
- * ఆర్య - 29 ...63
- * మును దేవు సాంస్కృతిక
ఉత్సవాలు : కోణార్క
నృత్యోత్సవం ...67
- * ప్రస్తుతి మైరీత్యాలను అరికట్టే
పచ్చటి చెట్లు ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

రాకాసి లోయ - 3
... 13

రాకుమారి ప్రశ్నలు
(భా.క) ...19

తోయచివరి
నిటారుబండ! ...23

విష్ణు కథ-23
...53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900
ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00
చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ఫ్రీ సెలక్షన్ ద్వారాగానీ
'చందమామ ఇండియా' లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:
CHENNAI Shilpa: Ph : 044-22313637 / 22347399
Fax: 044-22312447, Mobile : 9841277347
email : advertisements @chandamama.org
DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184
Mobile : 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ప్రకృతి పట్ల మన వైఖరిలో మార్పు

ప్రకృతి అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు, చెందు తూర్పు దేశాలు అనే వివేచన ఉండదని చెబుతారు. ప్రకృతి విజయం అందించి విలయ తాండవం చేస్తూ ఎవరెస్టా సెరే విలవిలలాడక తప్పదు. ఇటీవల అవురికా తీరాన్ని కత్రినా పేను తుఫాను తాకినప్పుడు - అభివృద్ధి చెందిన ఆ దేశ ప్రజలను ముందుగానే హెచ్చరించినప్పటికీ, ప్రకృతి సిద్ధించిన బీభత్సాన్ని ఏమాత్రం ఎదుర్కోలేక పోయారు. అపార ప్రాణనష్టం వాటిల్లింది.

కత్రినా తుఫాను ఆసంతరం - ప్రాణాలతో బయటపడినవారికి అక్కడి భారతీయ శిక్కుసాదరులు సాయం అందించారు. సామూహిక వంటకాలను ఏర్పరచి, లకలి దప్పలతో లలలు తీర్చాల్సిన వారికి వేడివేడి ఆహార సౌకర్యాలు అందించారు. ఆపద సమయంలో అంతకు మించిన ఉపకారం ఏమింటుంది? అందుకని నల్ల డాలర్ల ఖర్చును వాళ్ళే భరించడం విశేషం. ఆపద్బాంధవత్వా ఆదుకున్న శిక్కుసాదరుల ఔదార్యాన్ని అందరూ అభినందించారు. ఇది భారతీయులందరూ గర్వించతగ్గ విషయం.

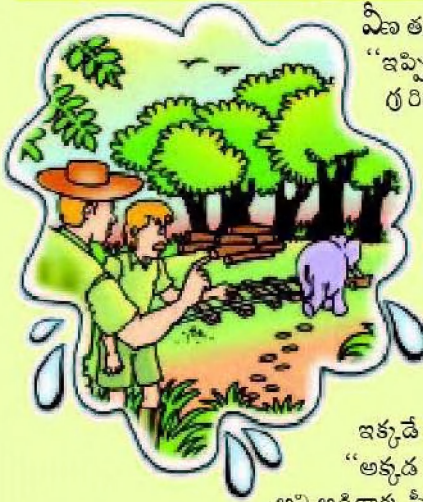
ఈ సందర్భంగా మనం మరో విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రకృతి సమతాళ్యానికి భంగం కలిగించే విధంగా మన పులు ప్రవర్తన ప్రకృతి ప్రతిస్పందన ప్రమాదకరంగా ఉంటుంది. ప్రకృతి పట్ల మన వైఖరిలో మార్పు రావాలి. మన చర్యలు ప్రకృతి సమతాళ్యానికి హానికలిగించే వినాశకర శక్తిగా రూపొందుతున్నాయి వాటిని అరికట్టాలి. ప్రకృతి సమన్వయం ద్వారా, భూమిని కాంతివంతం చేసినప్పుడే చీకటి శక్తులు మటుమాయం కాగలవన్న సత్యాన్ని దీపావళి సమయంలో గుర్తుచేసుకుందాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

ప్రపంచంలోకెల్లా చాలా పాత శుద్ధీకరణ కేంద్రం

వీణ తరగతిలో పేట్రోలు చరిత్ర గురించి వివరిస్తూన్న శ్రీ దాని,
“ఇప్పుడు ప్రపంచంలోనే చాలా పాత శుద్ధీకరణ కేంద్రం
గురించి చెబుతాను. అది వున్నదేమిటోనే ఉంది!” అన్నాడు.

“నిజంగానా? ఎక్కడున్నది అంకుల్?” అన్నాడు
పిల్లలందరూ పు క్షణంతో.

“ఇండియన్ ఆయిల్ కార్పొరేషన్, అస్సాం ఆయిల్
డివిజన్ ప్రధాన కేంద్రమైన డిగ్పాయ్లో ఉంది. డిగ్పా
య్కి సంబంధించి రెండు విలక్షణమైన అంశాలను
గొప్పగా చెప్పుకోవచ్చు. 100 సంవత్సరాల నాటి
చమురుబావులు ఇక్కడ ఉన్నాయి. ప్రపంచంలోకెల్లా
వినిపిస్తూన్న అతి ప్రాచీనమైన శుద్ధీకరణ కేంద్రం కూడా
ఇక్కడే ఉన్నది.”

“అక్కడ మొదట చమురు ఎలా కనుగొనబడింది, అంకుల్?”

అని అడిగారు పిల్లలు ఆత తగా.

“1867వ సం.లో డిగ్పాయ్ సింథిపి ప్రాంతంలో కార్మికులు రైలుపట్టాలు వేస్తున్నారట. వన్య
పు గాలు, పేర్లు, కీటకాలు పూత్రపు తిరుగాడే చిత్తడినేలతోవన్న అడవిప్రదేశంలో రాత్రుల్లో
కూడా వినిపిస్తూ వలసి వచ్చింది. ఒకనాడు వుంగలపు ఎత్తుతూన్న పున్న గు నడిచి దాని పొడవు ద్రు
పున్న పొడవు చోట పడే చమురు ఉండడం కార్మికులు గమనించారు. వాళ్ళు ఆత తతో పున్న గు పొడ
ముద్రలను అనుసరించి వెళ్ళి చూడగా ఒకచోట నేల ఉపరితలంలోనే చమురు పెల్లుబుకుతూ
ఉండడం గమనించారు. దానిని మొదట చూసిన ఆంగ్లేయుడు, పట్టరాని ఉత్సాహంతో, “డిగ్,
బాయ్, డిగ్!” (తవ్వ, బాబూ తవ్వ!) అని కేకపెట్టాడు. అలావచ్చిన డిగ్పాయ్ అనేపేరు అచిర
కాలంలోనే ప్రపంచ పేట్రోలియం పరిశ్రమ చిత్రపటంలో స్థానం సంపాదించింది.”

“అహ! ఆసక్తికరంగా ఉంది!”

“గత వంద సంవత్సరాలుగా డిగ్పాయ్, అతి ప్రాచీన శుద్ధీకరణ కేంద్రంగానే కాకుండా, సాంకేతి
కంగా పురే ఆధునిక శుద్ధీకరణ కేంద్రంతోపాటు సరిపాల్పడగినదిగా కూడా ఉంటుంది.”

Let's paint a better world.

**Let's
save
oil & gas**

Children : Write a slogan on the subject & get prizes

**PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION**
19, Bhikaji Cama Place, New Delhi-110066
E-mail : pcra@pcra.org

“ఇంకెవరినైనా అడుగుదాం,” అంటూ ఎదురుపెట్టే ఇంకో వ్యక్తిని ఆపి, “అలయం తలుపులు తెరిచి ఉన్నాయా?” అని అడిగాడు స్థానికుడు.

“తెలియదు బాబూ,” అంటూ వెళ్ళిపోయాడా వ్యక్తి. “ఇంతవూ రుండానే వచ్చాం. వెళ్ళి చూస్తే సిరిపాత్రుంది కదా? వచ్చేసామే వాళ్ళను ఆరా తీయడం దేనికి?” అంటూ ముందుకు వెళ్ళాడు చంద్రం.

తీరా అక్కడికి వెళ్ళి చూస్తే, అలయం తలుపులు తెరిచే ఉన్నాయి. స్వామి దర్శనం చేసుకుని వెలుపలికి వచ్చారు మిత్రులు. “చూశావా స్థానికుడు? ఎవడో, ఎండ్రకు చెప్పాడో ఏమో. గుడితలుపులు తెరిచే ఉన్నాయి కదా. అందుకే ఎదుటివాళ్ళు చెప్పేవన్నీ గుడ్డిగా నమ్మకూడదు. సొంతబుద్ధితో ఆలోచించాలి. అంతేకాదు; ఎవరిని అడగాలి? ఎవరిని అడగకూడదు అన్న విషయంలోనూ జాగ్రత్త వహించాలి,” అన్నాడు చంద్రం.

అంతలో మెట్లపై కూర్చున్న బిచ్చగాడొకడు, “ధర్మం చేయండి, బాబూ,” అన్నాడు.

స్థానికుడు భిక్షాపాత్రలో పొవలా వేశాడు. దాన్ని చూసిన బిచ్చగాడు, “ధర్మప్రితుడవు లోగడ కూర్చుంటున్నావా. ఇప్పుడు పొవలా వేశారేమిటి?” అన్నాడు.

“అమ్మో, ఆ రోజుల్లో నాకు పేళ్ళికాలేదు. ఒంటరివాణ్ణి. ఖర్చులేమారూ పొలు మేలు వాణ్ణి. పేళ్ళయ్యాక ఇంటి బాధ్యతలు పేరిగాయి. అందువల్ల అర్థరూ పొలు మేలువాణ్ణి. ఇప్పుడేమో పిల్లలు చదువుకుంటున్నారు. రేమిటాళ్ళకు పేళ్ళిళ్ళు అవ్వేయాలి కదా? అందుకే పొవలా వేస్తున్నాను. నా నిర్ణయం సరైనదే కదా?” అని అడిగాడు సూర్యుడు బిచ్చగాణ్ణి.

“అంటే, నాకు చెందవలసిన డబ్బుతోనే మీ పిల్లలకు పేళ్ళిళ్ళు చేయాలన్న కుంటున్నారా బాబూ?” అన్నాడు బిచ్చగాడు.

ఆ మాటకు స్థానికుడు నిర్భయంతో పోయాడు.

“చూశావా సూర్యం! ఏదైనా అభిప్రాయం అడగాలన్నా అర్హులైనారే అడగాలి. లేకుంటే ఇలాంటి వ్యాఖ్యలు వినక తప్పవు,” అన్నాడు చంద్రం విరగబడి నవ్వుతూ.

కుచ్చుటోపి మంత్రగాడు!

వనపూలి అనే వెళ్ళుడి దగ్గర, ప్రితాపిఠానే యువకుడు పిని చేస్తాడేవాడు. పుంధులు నూరడం, పూలికల కషాయం తీయడం, పూత్రలు చేయడంలాంటివినులతో, వాడికి ప్రితి రోజూ చేతనిండా పనిమూడేది.

ఆ ఊళ్ళోనే పుంధున్న అనే వధుడు న్నాడు. ఆయన గ్రామ దేవతను ఉపాసిన చేసి, కొన్ని శక్తులు సంపాదించాడు. వనపూలికి అంత పట్టని గాలి, ధూళి వంటి జబ్బులను మంత్రం వేసి, తాయెత్తులు కట్టి నుండు చూపాడాయన. అలాగని వనపూలికి, పుంధున్నకూ పాటి ఏమీ లేదు. ఇద్దరూ ఊరి వారికింపలందిస్తూన్నారు.

ప్రితాపిఠాకి, పుంధున్న దగ్గర పనిచేయాలని మూడు. వాడికి పుంధుతంత్రాలు నేర్చుకోవాలని పుహానిరదా. అలా ఒకనాడు తన దగ్గరకు వచ్చి కోరికను వెల్లబెట్టిన ప్రితాపిఠాతో పుంధున్న, “నేను నేర్చిన పుంధుతంత్రాలు మైద్యానికి సింబంధించినవి. అంద

కని వాటిని వైద్యవిద్య నేర్చుకున్నాకనే నీకు నేర్పగలను,” అని పిఠాశాడు.

ఇలామాడగా, ఒకసారి పుంధున్నకు అనారోగ్యం చేసి, వైద్యం కోసం వనమాలి వద్దకు వచ్చాడు. వనపూలి ఆయనను పిలిచాక, “బాగా పుంధునివాడివయ్యామా ఇక నీమా ఎక్కువగా విశ్రాంతి తీసికోవాలి. ఈరోజుకు పూత్రం పుంధునిస్తాను. అది ఎలా పని చేసేందీ చూసే రేమిపుళ్ళి పుంధు పూర్తిస్తాను,” అన్నాడు.

“నాకు ఇల్లు కదలాలంటే కష్టంగామూడి. రేపటి మందు ఎవరిచేతనైనా ఇంటికి పంపగలవా?” అన్నాడు పుంధున్న.

వనపూలి సరేనన్నాడు. పుంధున్న ప్రితాపిఠాకి పుంధులిచ్చి పుంధున్న ఇంటికి పంపాడు. పుంధున్న వాణ్ణి పూర్తిస్తే, “రాత్రి కలలో నాకు గ్రామ దేవత కనిపించి, నాకు అవసరం కాలం వచ్చిందనీ, ఏ పుంధులూ పనిచేయవనీ చెప్పింది. నా మంత్ర విద్యలు నాతోనే

మాడిపోతే, నాకు ఆత్మశాంతి మాడవు!” అని బాధపడ్డాడు .

ప్రతాపుడు మెంటనే, “ఈ సరికి నాకు ఎంతో కొంత వైద్యవిద్య వచ్చేవుంటుంది. నాకు వుండాలు నేర్పితే, నీకు ఆత్మశాంతి కలగ వచ్చు,” అన్నాడు ఆశగా.

వుండాలువాడికేనే ఒకసారి తేరిపార చూసే, వుంచం పిక్కన చిన్న బల్లపై దమ్మ పిట్టా, జలతాత్రతో అందంగా కుట్టిమ్మ ఒక బోవెని వాడికిచ్చి, “దీన్ని తలపేపేట్టుకో. చని పోయాక కొంతకాలం నేనూ దీన్ని ఆహారం కుని మాటాన . దీన్ని నీమూవరి తలపే ద పేడితే వారికి ఆరోజు కలిగే లాభం నేనూ, నీకు చెవిలో చెప్పగలను. అయితే, రోజుకు ఒక్క సారి మాత్రమే దీనిని ఉపయోగించాలి,” అన్నాడు .

ప్రితాపిడిది విని ఎంతో పొంగిపొయాడు . వాడు బోవెని తలపే ద పేట్టుకుని వనపూ లి వద్దకు వెళ్ళి, మంత్రిన్నకు అవసానదశ వచ్చి నట్లు చెప్పాడు. బోవె విషయం దాచాడు.

ఆ రాత్రికే వుండాలు చనిపోయాడు . ఊరివారంతా ప్రితాపిడి కుని ఆయన దోవాన సింస్కారు జరిపించారు . ఆ తర్వాత ప్రితాపిడి తలపే ది బోవెలో ఏదో చలనం కలిగింది. వాడి చెవిలో, “నీను నీ బోవెని ఆవహించాన . నీవిక దీన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు!” అన్న వుండాలు వూటలు వినిపించాయి .

ప్రితాపిడు అప్పటికప్పుడు వనపూ లి వద్ద పనిచూసే వేరే ఊరు చేరుకున్నాడు . అక్కడ ఒక వీధి వెంట వెళుతూండగా, “ఎదురుగా వస్తున్న నీలంబొక్కా ఆసాపూరు నారయ్య. ఆయనకు జ్యోతిషం చెప్ప,” అన్న మాటలు చెవిలో వినిపించాయి.

ఇంతలో నీలంబొక్కా ఆసాపూ వాణ్ణి సిద్ధి పించాడు . ప్రితాపిడాయనతో, “పూరు నారయ్య అని, నా బోవె చెబుతున్నది. ఈ రోజు అనకొని లాభం ఎదురు చూస్తున్నది. నా బోవెని పూరు పేట్టుకుంటే, అదేవి బో చెప్పిగలను . అందుకు ఫలంగా పూరు నాకు రెండు వందల వరహాలు ఇచ్చుకోవాలి!” అన్నాడు .

తన పేరు సరిగ్గా చెప్పగలిగిన ప్రతాపుడి జ్యోతిషం పూరు నారయ్యలోకుతూ హిలం మిట్టి, సిరేనన్నాడు . ప్రితాపిడాయన తలపే ద బోవె పేట్టగానే, “ఈయన వద్ద భూషియ అనే వాడు రెండేళ్ళ క్రితం వెయ్యి వరహాలు అప్పటిసుకున్నాడు. ఆ మొండి బాకీ ఇవ్వాళ

వస్తూ లవ్వుంది!” అన్న వూటలు ప్రతాపిణి చెవిలో వినిపించాయి.

ప్రతాపుడు, నారయ్యకు సంగతి చెప్పి, తన బోవె తీసి కున్నాడు. ఇద్దరూ భూషియ్య ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆయన గుమ్మంలోనే నారయ్యను ఆప్యాయంగా పిలకరించి, “నేనే నీ ఇంటికి బయల్దేరబోతున్నాను. ఇదిగో, వడ్డీతో సహా నీ బాకీకి మరి రెండు వందల వరహాలు అదనంగా చేర్చి లుక్కిన్నాను,” అంటూ డబ్బు ఇచ్చాడు.

నారయ్య, ప్రతాపిణి కోరిన డబ్బుచ్చి, వాడికి వింపు చేశాడు. ఇది తెలిసీ చాలా వుంది వాడిదగ్గరకు రాసాగారు, రోజుకొకరికి వూత్రే ప్రతాపిణి కుచ్చుటోపే పేడ్వెవాడు. వాడి జోస్యం వల్ల కొందరికి అస్తీ కలిసింది. కొందరికి నిధులు దొరికాయి. చాలా వుందికి వ్యాపార ప్రయోజనాలు కలిగాయి.

కొద్ది కాలంలోనే ప్రతాపిణి ధనవంతుడయ్యాడు. అలా ఒక ఏడాది గడిచాక ప్రతాపుడిచెవిలో, “నా కారణంగా ఎందరికో వుంచి జరిగింది. నా ఆత్మకృష్టి శాంతి లభించింది. నేనిక ఆ కుచ్చుటోపే వదిలి వెళుతున్నాను!” అన్న వుంతన్న వూటలు వినిపించాయి.

ఆవు రూటి నుంచీ కుచ్చుటోపేలోంచి వుంతన్న వూటలు వినిపించడం వూనేశాయి. ఇక తన జోస్యం ఫిలింబదని వాడు వచ్చిన వాళ్ళకు చెప్పిపిరియ సాగాడు.

అల్లుతే, వాడి జోస్యంతో లాభపిరియాలని వచ్చిన కొందరు, వాడి వుదధు ప్రియారం మొదలు పెట్టారు. ఎదుటి వాళ్ళకు లాభం కలిగించగల వుంతన్న మళ్ళుప్పిటికీ, వాళ్ళు

బాగుపడుతుంటే చూడలేక, వాడెవరికీ సాయ పిడదం లేదని పితారు లేవదీశారు.

ఈ పితారు అలా అలా ఆ దేహిరాజువు చేరింది. ఆయన ప్రతాపిణి పిలిపించి, వాస్తవం విని టని నిలదీశాడు. ప్రతాపిణియ నకు వుంతన్న విషయం చెప్పికుండా, “ప్రిభూ! నాకొక కుచ్చుటోపే దొరికింది. దాని వుహీమతో చాలాకాలం జోస్యం చెప్పాను. ఇప్పుడు దాని వుహీవు పొల్లింది,” అన్నాడు.

రాజుకు వాడి వూటలు సమృద్ధ్యంగా తోవ లేదు. ఆయన తీవ్రస్వరంతో, “నీ బోవెకి వుహీవు ఎలా వచ్చిందో, ఆ వచ్చిన వుహీవు ఎలా పొల్లిందో చెప్పిడు లేదు; దాన్నిన్నామా” అని దాహిణి ను వుంతన్న లన ధూరంగా పోవ్వని, రోహిస్యం చెబుతున్నట్టుగా ప్రతాపు డితో, “నేను చక్రవర్తిగారి కడగొట్టుకుమార్తె

విద్యుల్లతన వివాహిపూ దాలని నిశ్చయించు కున్నాను . అర్జునే, ఆ సింగతి దూత ద్వారా కబురంపడం ప్రియాదానికి దారితీస్తుందని వుండ్రు లంటున్నారని . ఏమెన్నో ఆయన చక్రవర్తిగదా! అందు వల్ల, నేనిష్టిడొక సిరికొత్త నిర్ణయం తీసి కున్నాను . అదేమింటి - చక్రవర్తి మీదికి దండెత్తి వెళ్ళి, బాహుబాహు యుద్ధంలో ఆయనని జయించి విద్యుల్లతన చేబట్టాలని! అందుకు ఈ ఖడ్గం తగ్గ శక్తి వంతమైనదేనా?” అంటూ కత్తి పైకెత్తాడు.

రాజు పూటలు ప్రితాపిణికి దుమ్ముజ్జించి న్న చోటలేక వాడు కుచ్చుటోపని పశు కుత్తున్న చేతులతో ఆయన తలపట్టిపట్టాడు . ఆ పురుక్షణం రాజు చెయ్యి నిలుపునా జలదరించి, కత్తి జారికింద పడింది. ఆయన సీంహాసనంలో ఒక పిక్కకు వరిగి పిడుతూ, “ఓరీ, వుండ్రగాడా! నన్ను చావమా?” అంటూ అరిచాడు .

ప్రతాపుడు తెల్లబోయి నిలువెల్లా వణుకు తున్నంతలో, వాడి చెవిలో, “భయపడకు! నివృత్తులు కానివాళ్ళకు పుహిపులు మ్న ఇలా జరుగుతుందని, నాకు తెలుసు . అందుకే,

నేనింకా నీ బోపని అవహించు కునేమానాను . జరిగేది మాత్రమే చెప్పేటోపని పొగరుకొద్దీ రాజు శాసించ బోయాడు , శాపిం తగిలింది. ఇప్పిడింకా రాజుకు చక్రవర్తి కుమార్తెను పరిణయమాడాలనే గొంతెమ్మకొర్కెవుందా లేక చచ్చుపడిన చేతికి తిరిగి శక్తి కలిగేలా చేసి కోవాలనుందా, అడుగు ! కోర్క కుందే, బోపె పుహిపు వల్ల చెయ్యి పూలు గా అమా తుంది,” అన్నాడు వుండ్రు.

ప్రతాపుడు, రాజుకు మండ్రు చెప్పింది వినిపించాడు . అప్పిడు రాజు, “నాకు విద్యుల్లతావద్దు; చుపికలతా వద్దు . నాకు కత్తిపిట్టగల చేయే కావాలి?” అన్నాడు .

ఆ వెంటనే రాజుకు చేర్చి స్వాధీనంలోకి వచ్చింది. ఆయన కింద పడిన కత్తిని చేతిలోకి తీసి కుంటూ, ప్రితాపిణితో, “కుచ్చుటోపె వుండ్రగాడా! నీ కారణంగా నేనొక వుండ్రు గుణపాతం నేర్చుకున్నాను , శక్తి సాధు ధ్యాన న్నవాడు అత్యాశకు పాడు ; అవి లేనివాడి అత్యాశ పిగటికల లాంటిది,” అని ప్రితాపిణి కాను కలతో ఘనంగా సత్కరించి, వీడ్కోలు చెప్పాడు.

రాజాసింహాయ

3

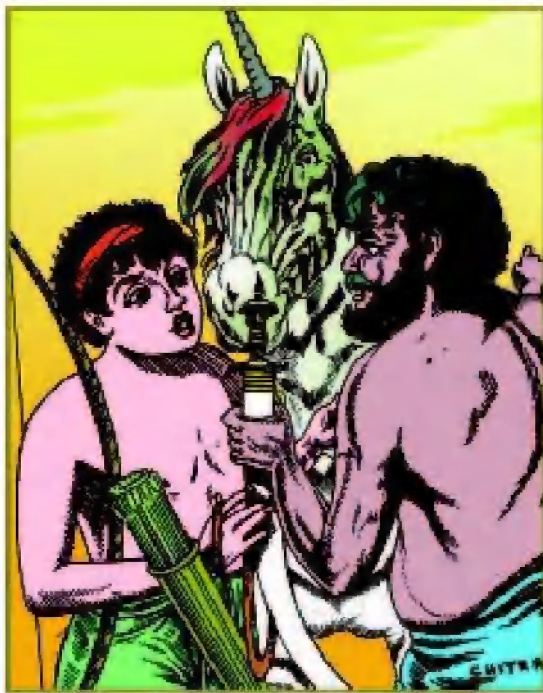
[నేళమణి అలపుండలోకి వచ్చిన వింతజంతు మూట్రహాస్యపుర సేనానిని వెంటున్న భటుల్లో ఒకణ్ణి చంపింది. బతికి బయటపడిన రెండో భటుడు హడలిపోయి నగరానికి పారిపోయాడు. పుంత్రికి ఆ సంగతి చెప్పాడు. దానిని గ్రహించిన గరంలో రకరకాల మూర్ఖులు బయలుదేరినప్పుడు వార్తలన్నీ విన్న నేళమణి పులి తండ్రి అరణ్యానికి వచ్చి కొత్త కుతో ఆ సంగతిని చెప్పాడు. - తరవాత]

తండ్రి పూటలు మిట్టానే కేళమణుడు ఉలిక్కి పిడ్డాడు. అతడు అంతవారంలో వేస్తామన్న వింతజంతు ముకేసీ అశ్చర్యంగా చూస్తూ, “అయ్యా, ఇప్పుడు అంతా అర్థమైంది. రాత్రి నేను చెప్పిన వింతజంతువు ఇదే! దాని కొమ్ముకేసి చూడు, ఎంత నెత్తురై గడ్డకట్టి మన్నదో!” అన్నాడు.

పులినివాడు కొత్త కుతో పూట్లాడే హడావిడిలో ఇంతవరకూ ఆ వింతజంతు ముకేసీ చూడలేదు. ఇప్పుడు అతడి దృష్టి దాని పుడ పడింది. అతడు నివ్వెరపోయాడు. కేళమణుడు

తండ్రిని దాని దగ్గరకు తీసి కుపోయి, దాని కొమ్ముకేసి వేలు చూపితూ, “చూశావా, నెత్తురై! పుఖాన కూడా... ఇప్పుడు గో ఇక్కడా... ఇక్కడా... ఇవి నెత్తురు మరకలు!” అన్నాడు.

“అయితే నగరంలో మిట్టిన మూర్ఖులు అబద్ధం కాదు. ఇదిగూనానాయక కుణ్ణి మెంటున్న భటుణ్ణి పోడిచి చంపింది. రాజభటులు అరణ్యానికి వస్తున్నారై, నువ్వు వూరై వేషంలో మన్న శత్రు దేశమిగ్నా ధవారిపని ఎవరో ఒక నిలివార్త మేళార్త. భటుల వల్ల నీకు అపాయం జుప్పిదు,” అన్నాడు పులినివాడు నిస్పృహగా.

“ఇంపు లో నా నేరం ఏమీ లేదు. నా నాయకుడు కొరి కొరివెతో తల గోక్కున్నాడు. ఈ వింతజంతు మళ్ళీ బలవంతంగా పై డకు ఉచ్చవేసి పట్టుకుపోయాడు. బహుశా అది వాణ్ణి చంపి తిరిగి ఇక్కడికి పారిపోయి వచ్చిమాట్లుంది. కొప్పు నుంచి ఓడు తున్న నెత్తురుతో అది తిరిగిరావటం చూస్తూనే, ఏదో ప్రివూదం జరిగిందని కున్నాను,” అన్నాడు కేశవమృత.

“సరే, తప్పు ఎవరిదైతేనో? రాజభటులు వస్తువు నకు పుష్పి తప్పివు. నువ్వెవైనా పారిపో. ఇప్పుడు గోకత్తి, దీన్ని తీసికో. నీ తాత చనిపోయి నప్పటి నుంచి ఇది గోడకు వేలాడు తున్నది. ఇదీ, నీ దగ్గరమ్మ బాణాలూ, నీ ఆత్మరక్షణకు ఉపయోగిస్తవి. రాజభటులకు బందిగా చిక్కి అవమానం పాలయ్యేకన్న,

అత్మరక్షణ చేసి కుంటూ అవసరమైతే ప్రాణాలు వదలటం ఉత్తమం!” అన్నాడు తండ్రి.

కేశవమృత తండ్రి దగ్గర నుంచి కత్తి తీసి కుంటూ, “నీ పూ దేవు టి?” అని అడిగాడు.

“నా పూ టకేం? నా రక్షణ నేను పూసికో గలను. కాకపోయినా ముసలివాణ్ణి, వెయ్యేళ్ళు బతకపొవటంలేదు గదా. నేనూ, రాజభటుల కంట పడకుండా దాక్కుంటాను. అలవుందను అరణ్యం వు ధ్యకు తరిపు స్తాను. అవి కూడా వాళ్ళ కంటపడకూడవు,” అన్నాడు పు సిలివాడు.

వాళ్ళిద్దరూ ఇలా మాట్లాడు కుంటూ మూడగా, అరణ్యంలో ఎక్కడో గుర్రాలూ, పున్ను పుల్లూ కదులు తున్న కలకలం విన బడింది. పు సిలివాడు కొడు కుకేసి అరు ర్దగా చూశాడు. కేశవమృత చప్పిన వింత జంతువు దగ్గరకు వెళ్ళి దాని జూలు పట్టు కుని, “నేను రాజభటులచేత చిక్కకుండా పారిపోవాలంటే, దీని పై ద ఎక్కి సివారి చేయ క తప్పదు. నా దగ్గర ఎంపు కనో ఇది చాలా సాధు మూ ప్రివర్తిస్తున్నది,” అంటూ ఎగిరి దాని పై ద కూపు న్నాడు.

వింతజంతువు కళ్ళు అదోలాగా మెరిసిన్నై. “ఊ, పరిగెత్తు. నీ ఇష్టం వచ్చిన ప్రదేశానికి నన్ను తీసి కుపో,” అంటూ కేశవమృత దాని జూలు పట్టుకుని లాగి, వుడవులో డెక్కలో గట్టిగా పొడిచాడు. అది తు పాను వేగంతో కొండకేసి పరిగెత్తసాగింది.

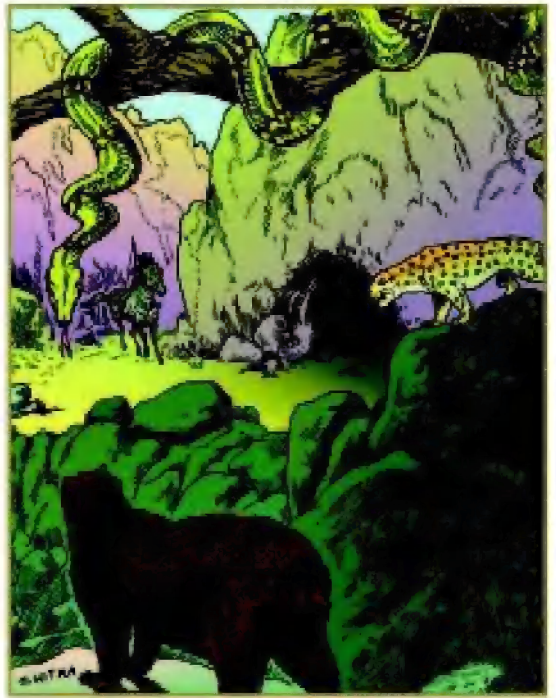
వింతజంతు ముఖేగానికి కేశవమృత భయ పిడి పొయాడు. తను ఎక్కడ పట్టు తప్పి కొండ

రాళ్ళపై దివిడి తు నాత్ర నియ్య లైపోతానో అని అతడు కంగారు పడసాగాడు . వింతజంతు మా పిల్లా ఒక రాతిపై ది న్నంచి ఇంకొక రాతి పై దికి ఎగ ర్ర తూ కేశమట్టి కొండ శిఖరానెక్కి తీసి కుపొసాగింది.

ఆ కొండ ప్రదేశపుంతా వు హా భయంక రంగామృతం. కొండపై ద పొదలూ , పేద్ద పేద్ద చెట్లూ, గుహలూ - వాటిపై ద కారాడు తూ తిరిగే చిర్ర తమిలు లూ , ఎల్ల గు బంటూ , వు హా సిర్పాలూ - వీటిని పూ స్పృశనే కేశమట్టు తన ప్రాణాలపై ద ఆశ వధు లు కున్నాడు . ఈ క్రూరజంతు మూ బారినబడి దిక్కులేని చామా చప్పేకన్న, బ్రహ్మిషిర సేన్ధికులకు చిక్కి కారా గారంలో వు రణించటం అతడికి సి ఖంగా మూడేటట్టు కనబడింది.

“ఈ వింతజంతు మృత్యువ్రాసించేసింది!” అను కున్నాడు కేశమట్టు . కాని, అంతలోనే అతడికి జంతువు మోసం చేయట మేమిటా అన్న సందేహం కలిగింది. తన తండ్రి చెప్పి నట్టు ఇదేమైనా మాయారక్క సేమో అనుకు న్నాడు కేశపుడు. ఏది ఏమైనా తను ఇప్పుడు చేయ గలిగిందేమీ లేదు . వింతజంతు మా తనను ఎక్కడికి తీసి కుపొతే అక్కడికి వెళ్ళ వలసిందే. తన చేతిలో మృత్యు కత్తితో దాన్ని అప్పటికప్పుడు మెడనరికి చంపినా, తను క్రూరపు గాల వు ధ్య మూడిపొవలసి వస్తుంది. వాటినుంచి ప్రాణాలతో బయట పడటం అసాధ్యం.

కేశమట్టు ఇలాంటి భయం దోళనలతో మక్కిరి బిక్కిరమవు ండగా, వింతజంతు మూక ఎత్తు న రాతిపై ది న్నంచి పిల్లలలోకి పూకి,

ఎదు ర్ర గామృత గు హిప్పు ందు చప్పిన అగి పెద్దగా సకిలించింది. ఆ వెంటనే చీకటి గుహ్య రంగామృత గు హిలో మి న్నకు మి న్నకు వుంటూ చిన్న కాంతి కనబడి, అంతలో పేద్ద కాగడా వెలుగూ , నల్లని పొగా... హం ఔం ఫిట్ భట హం అన్న భీకరమైన గొంతూ వినిపించింది. కేశపుడు నిలువెల్లా వణికి పొయాడు . వు ర్ర ణంలో అతడు ఒరన్నంచి కత్తిపూసే, వింతజంతు మట్టి ది న్నంచి కిందికి పూ కాడు .

గుహ మళ్ళీ ఎప్పటిలా చీకటి మయమై పోయింది. వెలుగూ, పొగా మట్ట పూ య మయినై. వుంత్రం పిరిస్తిన్న గొంతు కూడా ఆగి పోయింది. అంతా నిశ్శబ్దం. ఈ వింత పూ ర్వు కేశమట్టి అశ్చర్యపరిచింది. గు హిలో ఎవడో మృత్యు , వాడు రా స్పి డు కావచ్చు,

హంతికుడు కావచ్చు లేక నరహంతి భృకుడైన అడివివు నిషీకావచ్చు!

కేశవమూ ఒక్కత టికాలంలో ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాడు. గృహిలోవన్న వాణ్ణి తన చీకటివల్ల చూడలేక పొయ్యాడు గాని, వాడు వెలుగులోవున్న తనను చూసి వుంటాడు. తనను సునాయాసింగా పిట్టకునేందుకు వాడేదో పిన్నాగం వేస్తున్నాడనే దాంట్లో నిందేహి లేదు. కనక తన సాధ్యమైనంత వేగంగా అక్కణ్ణించి పారిపోవాలి. కేశవమూ ఇలా అనుకుంటూనే ఎంతజంతు మకోసిం చూశాడు. కాని అది అతడికి అందు బాటులో లేదు. అల్లంతూరాన ఒక రాతి నాను కుని నిలబడి, ఎదురై గామన్ను ప్రబంధరాయిని కొప్పుతో కుప్పుతున్నది. కేశవమూ ఒక్క పరుగున వెళ్ళి దానిని పట్టుకునేందుకు వుండు కుదూకాడు. కాని కేశవమూ సిఫీ

పించేలోపల ఎంతజంతువు ఛెంగున ఎగిరి బందరాయి వీడ నిలబడింది.

కేశవమూలో కలిగిన నిరాశ అంతాయైంతా కాదు. సిరిగ్గా ప్రాణాపాయం కలిగే సమయంలో ఎంతజంతు మతనకు అందకుండా పోయింది. కాలినడకను అక్కణ్ణించి పారిపోయి తిరిగివచ్చింది. కాదు. రాళ్ళ వాటున పొంచి మన్ను ఏ క్రూరమృగమైనా తనను ఇట్టే పట్టుకుని చంపే తినగలదు.

ఇప్పుడేం చేయాలి? కేశవుడు గుండెరాయి చేసి కున్నాడు. కత్తివన్ను చేతిలోనే కొన్ని అంబులు కూడా పట్టుకుని, ఎడమ చేతితో విల్లు పట్టుకుని అతడు జాగ్రత్తగా గృహముందు నుంచి ఒక్కొక్క అడుగు వెనక్కు వేయసాగాడు.

హిఠాత్మగా గృహిలో పేద కాంతి కనిపించింది. ఆ వెలుగులో కేశవుడికి సన్నని పొడవాటి గడ్డం, నల్లని పుఖం, నెత్తివీడ కుప్పు కట్టిన శిరస్త్రాణం గల ఒక వికతాకారపు కనిపించాడు. అతణ్ణి చూస్తూనే కేశవమూ నిలుచున్న చోట ఆగిపోయాడు.

“వత్సా, భయపడకు, భయపడకు, అభయపుస్తున్నాను! నన్నేకాక, నీవు సెలి తండ్రినికూడా దుర్మార్గులైన రాజభట్లల నుంచి కాపాడే భారం నాది!” అంటూ ఆ వికతాకారపు గృహిలోపలి నుంచి బయటికి వచ్చాడు.

ఆ వికతాకారుడి వూటలు కేశవమూ శరీరాన్ని బలదరింపచేసింది. “వీడెవడో గాని నా గృహిని సర్వం తెలుపు కున్నాడు,” అనుకున్నాడతడు. ఇప్పుడు తన పారిపోయే

ప్రియ త్వం చేయ టం వ థా. అందు వల్ల
వేలు కన్న కీడే ఎక్కువ కలగవచ్చు. ఎంతో
ఋపు కుంబర స్త్రీన్లు ఈ విక తాకార థు తన
నంచి ఎలాంటి సిహాయం ఆశించి తననూ,
తన తండ్రినీ రాజభటుల నంచి కాపాడ
తానని అభయ వు స్త్రీన్నాడు ?

“వత్సా, ను మ్మానా శక్తి సాపు ర్థాలను
శంకిస్తావా? ఇటు రా, గృహిలోకి రా!”
అంటూ వికృతాకారుడు వెనుతిరిగి గుహలోకి
వెళ్ళబోయేవాడల్లా అగి, కదలక నిలబడిమళ్ళు
కేశపుణ్ణి చూస్తూ, “నా వెంట గుహలోకి
వచ్చేందు కు భయ వూ ?” అని ప్రిశ్నించాడు .

ఆ ప్రిశ్న కేశమణికి కోపం తెప్పించింది.
తననందో పీరికిపింద కిందకట్టి వీధు వూ ట్టాడు
త్రున్నాడన్న అభిప్రాయం కలగగానే, కేశమత్తు
ధైర్యంగా ముందుకు నడుస్తూ, “నీ వెంట

గృహిలోకికాదు, మరెక్కడికి రమ్మన్నావస్తాను.
అడవిలోపిమ్మట అడవిలో పేరిగినవాణ్ణి. భయం
అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు . పాతే, నన్ను
బాధిస్తాన్ను సింశయం ఏమిటంటే, నీకు
నన్ను గురించీ, నా తండ్రిని గురించీ ఎలా
తెలు సా అని!” అన్నాడు .

“అంతేనా? అల్లుతేగృహిలోకిరా, సింశయ
నివారణ చేస్తాను . గృహిలోమళ్ళు కాలభైరవమణి
కళ్ళల్లోకి తొంగి చూశావంటే, లోకంలో ఎక్కడ
ఏమి జర్ర గృత్రు న్నదీ నీమాతెలు సు కోవచ్చు,”
అన్నాడు విక తాకార థు .

కేశవుడు అతడివెంట గుహలోకివెళ్ళాడు.
గృహిలోపల ఆ చీకటిలో ఓ పిదదు గృత్రు నడి
చిన తరవాత పిక్కగా కొండరాతిలో తొలిచిన
చిన్న బిలం ఒకటి కనిపించింది. అందు లో
అంత ఎత్తున్న ఒక కుక్క ఆకారం-రాతిలో

మలిచినది వున్నది. దానిరెండు కళ్ళూ నిప్పి కణాల్లామెరుస్తున్నవి.

“వీడేకాలభైరవము ! ఉపాసికుల ఊడల వు రి, శత్రు లపాలిటి బ్రహ్మజెప్పు డు ! జ్యే కాలభైరవా!” అంటూ విక తాకార డు వు ని వేళ్ళతో విగ్రహం కళ్ళనై ఒకసారి తాకి, చమ్మిన వెనకడుగు వేస్తూ, “కేశవా, ఇప్పుడు కాల భైరవము కళ్ళల్లోకి చూ డు ! అత్త గో నీ తండ్రి, అవగో నీ అలవు ందలు ! రాజభటు లను చూ శావా... విచ్చుకత్తులతో, ఆహ్లాహ్లా!” అంటూ బిగ్గరగా నవ్వుసాగాడు .

కేశవము వు ంపు కు వంగి కాలభైరవము కళ్ళల్లోకి చూ శాడు .

కేశవము వు సిలి తండ్రి గ్ర బు రు గా మళ్ళు ఒకచెట్టుకొమ్మల్లో కూచునివున్నాడు. అవులు అడవిలో చెల్లా చెదురుగా పరిగెత్తుతున్నవి. వాటిని అన్నివైపుల నుంచీ చుట్టుముట్టుతూ రాజభటు లు గ్ర ద్రాలవై ద తర్ర వు కు వచ్చి న్నార .

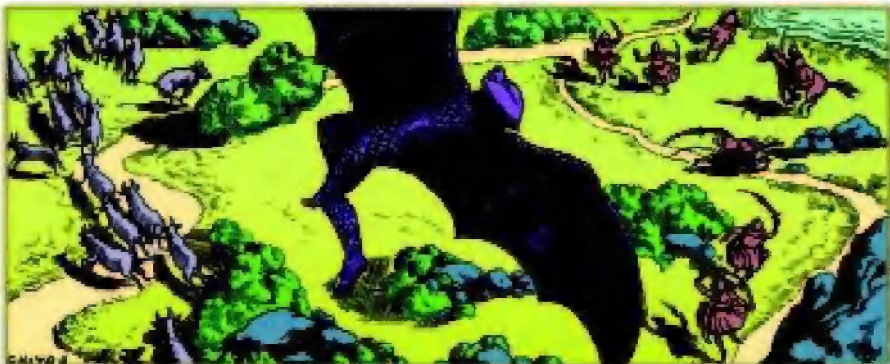
ఆ ద శ్వం చూ స్తినే కేశవముకి ఎక్కడ లేని విచారం కలిగింది. తనతండ్రి ప్రాణభయంతో చెట్టుమీద దాక్కున్నాడు. తన అలమందను

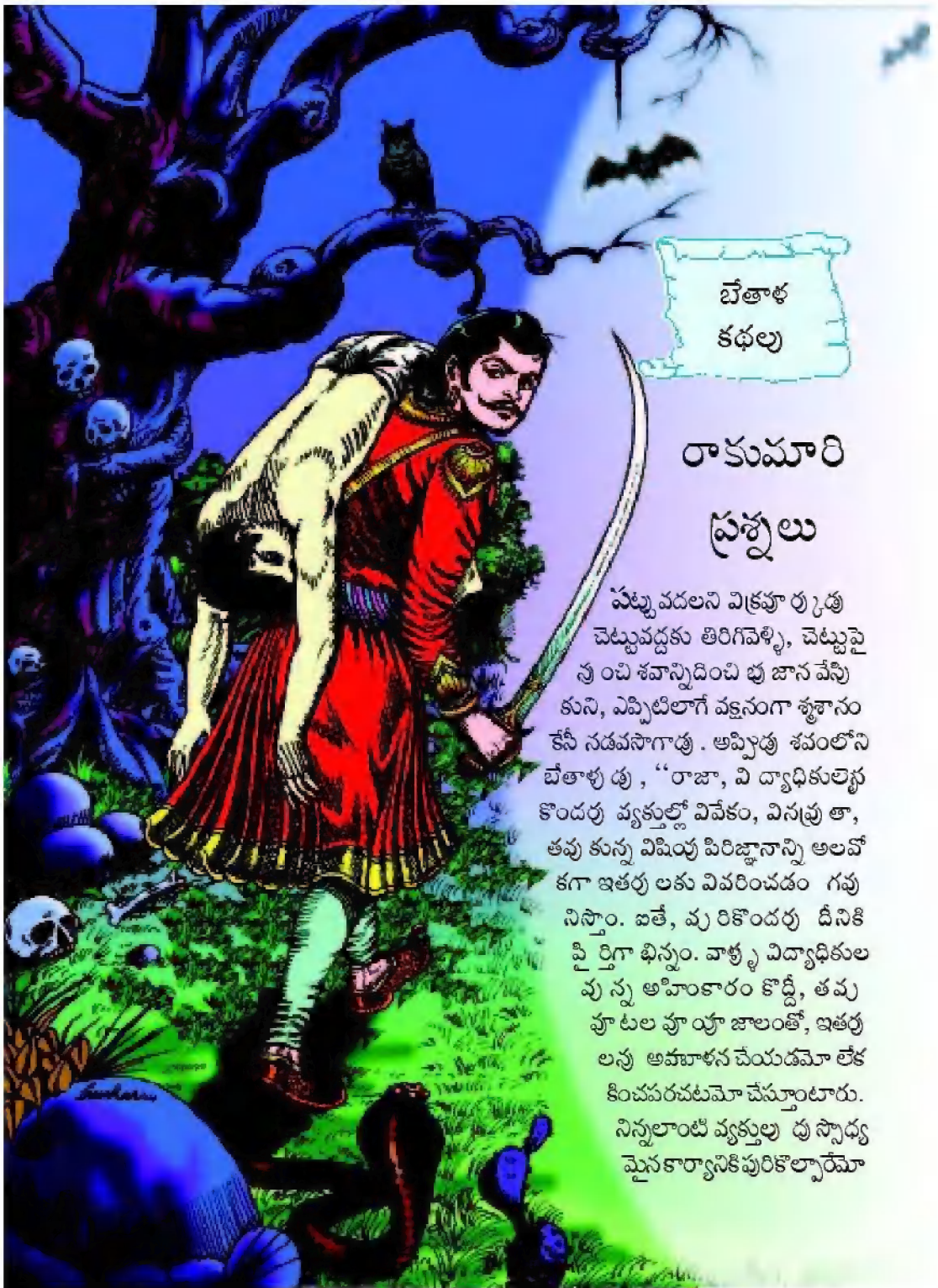
రాజభటు లు పట్టుకుపోవాలని చూ స్తిన్నార . ఆ పిశు ము లు లేకపోతే తన తండ్రి అడవిలో ఆకూ అలవూ తిని బతకవలసిందే. సివు యూ నికి తను ఈ కొండ వై ద చిక్కుకు పోయా డు !

విక తాకార డు కేశవము వు నోభావాలు తెలిసిన వాడిలా నవ్వుతూ , “దిగ్గు లు పిడకు కేశవా! నీ తండ్రినీ, నీ అలవు ందనూ కాపాడే భారం నాది,” అంటూ గ్ర హిలో నై ంచి బయ్ టికి వచ్చి, “శిష్యా, శిష్యా, ఎక్కడ? ను మ్మా వెళ్ళి ఆ రాజభటులను తరిమి, మనకేశవుడి తండ్రినీ, అలవు ందనూ కాపాడు !” అంటూ కేకపెట్టాడు .

కాలభైరవము కళ్ళల్లోకి చూ స్తినై కేశవము ద స్టీకి ఒక వింత ద శ్వం కనిపించింది. వు నిషీతలా, గబ్బిలంలారెక్కలా వున్న ఒక నల్లని పేద్ద ఆకారం అడవిలో రాజభటు ల తలల వై ద ఎగ్గు రు తూ పిల్లటిలు కొట్ట సాగింది. ఆ భీకర స్వరూ పాన్ని చూ స్తినే రాజభటు లు , ప్రాణభయంతో కీపు కీపు వు ని అర్ర స్తినై అడవికి అడ్డంపిడి పారిపో సాగార .

-(ఇంకామాది)

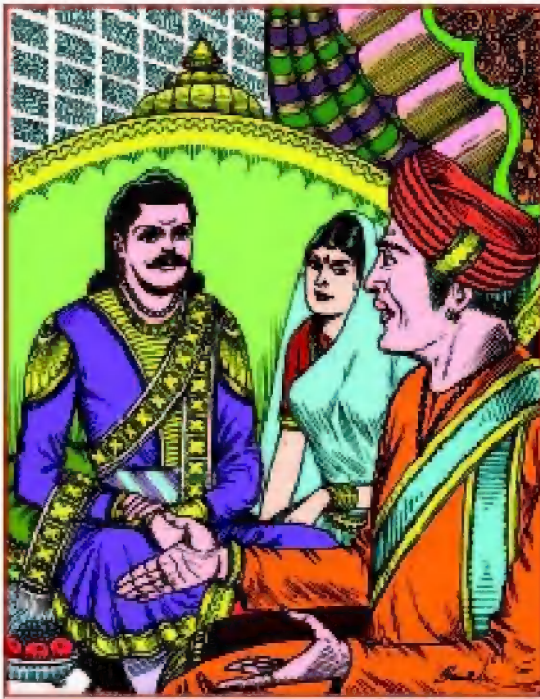

బేతాళ
కథలు

రాకుమారి ప్రశ్నలు

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుంగా శృశానుకనీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, విద్యాధికుల్యు కొందరు వ్యక్తుల్లో వివేకం, వినయతా, తవు కున్న విషయ పరిజ్ఞానాన్ని అలవోకగా ఇతరులకు వివరించడం గవు నిస్తాం. ఐతే, వురికొందరు దీనికి ప్తిర్తిగా భిన్నం. వాళ్ళు విద్యాధికులవున్న అహింకారం కొద్దీ, తవు పూటల పూర్వా జాలంతో, ఇతరులను అవహాళన చేయడమో లేక కించపరచటమో చేస్తూంటారు. నిన్నలాంటి వ్యక్తులు భుస్సాధ్య మైన కార్యానికి పురికొల్పారేమో

అన్న శంక కల్గు గు త్తు న్నది. వాళ్ళ స్వీభావ స్వీర్షా పాలన నీమార్గ ర్థించేందు కు వీలు గా, విలసిత అనే రాకుమార్తె కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విన్న ,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పూ ల్యవంతం అనే రాజ్యాన్ని పాలించే భూపతి సేనుడికి విలసిత ఒక్కతే కుమార్తె. ఆమెకు రాజు, ఒక మహాపండితుణ్ణి నియ మించి, వివాహా వూ డే వయస్సు వచ్చేసిరికి, వుంచి విద్యావంతు రాల్చి గా తీర్చిదిద్దాడు . విద్యతో పాటు ఆమెలో కొంత అహంభావం కూడా పేరగడం గవు నించిన గు ర్త మూర్ఖుడైన ఎన్నుకునే విషయంలో విలసితకు ప్తి ర్తి యుచ్చ ఇవ్వడం వేలని రాజుకూ, రాణికి సలహా ఇచ్చాడు .

విద్యలోనే కాక, అందచందాల్లో విద్యుల్ల తలా మెరిసిపోయే విలసితను వివాహం

చేసి కోవాలని చాలావుంది రాకుమార్తెలు పొటీ పడివచ్చాడు . ఐతే, వర్తని ఎన్నికలో ఆమె అలోచన కొంత విలక్షణంగా వున్నది. తన వరించబోయే వాడు అన్నిటా తనకు సమ ఉజ్జీగా వుండాలన్నది, ఆమె నిశ్చితాభి ప్రాయం.

భూపతి సుత్ర , కుమార్తెకు స్వయంవరం ప్రకటించాడు . ఏడాది గడిచినా స్వీయం వరానికి వచ్చిన రాకుమార్తెల్లో ఏ ఒక్కరూ , ఆమె అడిగే ప్రశ్నలకు తృప్తికరమైన జవాబులు ఇవ్వలేకపోయారు .

ఇలా మూడగా, ఒకనాటి ఉదయం గు ర్త పిరు రాజకుమార్తె తు అభిలాషివర్మ స్వీయం వరానికి వచ్చాడు . అతడు గు ర్రాన్ని రాజ భవనం వుండు అపిగానే, రాజావకుండెకత్త పిరు గు న వచ్చి, గు ర్రాన్ని శాలలో కట్టేసి, అభిలాషివర్మను భవనంలోని ప్రత్యేక వుంది రంలో విడిదిచేర్చించాడు .

ఒక గంట కాలం గడిచేసిరికి, చిలకపిట్ట చీరలో వనదేవతలా మన్ను రాకుమారి విలసిత, తల్లిదండ్రులతో వచ్చి, అభిలాషివర్మకు ఎదురుగా అసీనురాలయింది. ఆమె సౌందర్యాతి శయూనికి తన్మయ్యుడయ్యాడు , అభిలాషి వర్మ, తన వివరాలు తెలిపాడు .

విలసిత వుండూసిం చేసి, “నేను వున్నట్లు కొన్ని ప్రశ్నలకు గు తాను . వాటికి వీరు సిరి అయిన జవాబులు చెప్పిగలిగితే - అంటే నేను ఊహించిన సమాధానాలు చెప్పగలిగితే ను న వివాహం జరుగుతుంది,” అన్నది.

తాను సీద్ధమై అన్నట్లు అభిలాషివర్మ తల్లూ పాడు .

విలసిత ఒకసారి గొంతు సివరింపు కుని,
“వూ రాజ్యంలో ప్రిజలు కాకులా?
కుక్కలా?” అని అడిగింది.

అభిలాషివర్మ ఒక్క “ఐం ఆలోచించి,
“వూ రాజ్యంలోని ప్రిజలందరూ కాకులే!
కుక్కల తరహా వాళ్ళ లేనేలేరు,” అన్నాడు.

ఆ జవాబు కు విలసిత వుండహాసం చేసి,
“వూరు జనం రీత్యా చంద్రవంశస్థులు కదా.
స్వభావరీత్యా కూడా చంద్రుడి అంశేనా? లేక
...” అంటూ ఆగిపోయింది.

ఆ ప్రశ్నకు అభిలాషివర్మ వెంటనే, “నేను
స్వభావరీత్యా సూర్యవంశస్థుణ్ణి!” అన్నాడు
గంభీరంగా.

“వూలు వూలు, రాకువూరా! నా చివరి
ప్రశ్న: తండ్రి వనం వెళితే అంతా పరితపిస్తా
రెండుకు? వుళ్ళీ తిరిగి వస్తాడు గదా?” అన్నది.

అభిలాషివర్మ సాలోచనగా, “అజ్ఞానం
వల్ల!” అన్నాడు.

“ఇంతకూ వనం వెళ్ళిన తండ్రి తిరిగి వస్తా
డంటారా?” అంటూ సిండ్హం వ్యక్తం చేసింది
విలసిత.

“తప్పకుండా వస్తాడు. ఐతే, తన ఇంటికే
రాకపోవచ్చు!” అన్నాడు అభిలాషివర్మ చాలా
గృంభనగా.

ఆ జవాబు వింటూనే విలసిత, తల్లిదుండ్రుల
కేసీ తల తిప్పి, “ఈ రాకువూరుడు, నా
ప్రిశ్నలన్నింటికీ, నేను ఊహించిన సివూధా
నాలు చెప్పి, స్వయంపరలో విజయాల
య్యోవు!” అన్నది.

కుమార్తె ఇలా అనగానే రాజు, రాణి పర
వూనంద భరిత్రులయ్యారు. వూపిఠానరుడు
తన ఆసినంలోంచి లేచి, కాబోయే అల్లుడు

అభిలాషివర్యుని అప్యాయంగా కౌగలించుకున్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, ఈ రాకుమారి, రాకుమారుల ప్రశ్నోత్తరాలు అంతా పూర్తిగా చెవిటి వాళ్ళ ముచ్చటలా కనిపిస్తున్నదిగదా? అన్నీ అస్తవ్యస్తమైన ప్రశ్నలు; అయోమయమైన సిద్ధాంతాలని పించడం లేదా? ఈ సిందేహాలకు సిద్ధాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, “రాకుమారి విలసిత ప్రశ్నలకు అభిలాషివర్యుని ఆమె తృప్తిపడే ధోరణిలో జవాబులిచ్చాడు. ‘వీ రాజ్యంలోని ప్రజలు కాకులా? కుక్కలా?’ అన్న ప్రశ్నకు

పూర్తిగా రాజ్యంలోని ప్రజలందరూ కాకులేనని జవాబివ్వడంలో అర్థం; ఏ అహంకారం దొరికినా అన్నీ కలిసి తినడం కాకుల స్వభావం. పూర్తిగా ప్రజలంతా అలాంటి వారేనని, ఐకమత్యంతో మసలుకుంటారని, కుక్కల్లాగా జాతివైరుతో నిండు విస్తరించి చించేయరని చెప్పడం. ‘వీర చంద్రవంశస్థులుగదా. స్వభావరీత్యా కూడా వీర చంద్రుడి అంశేనా?’ అన్న

ప్రశ్నకు—తాను స్వయంప్రకాశుడేనని చంద్రుణ్ణి కాదనీ, స్వభావరీత్యా స్వయంప్రకాశంగల హిర్యవంశస్థుణ్ణి జవాబిచ్చాడు.

ఇక, ‘తండ్రి వనం వెళితే (తండ్రివనం అన్నదానికి; పీత వనం అనే పురోక అర్థంలో శృశానం) అందరూ పరితపిస్తారెందుకు? ఆయన వుళ్ళీ తిరిగి వస్తాడు గదా – ఇంతకూ వనం వెళ్ళిన తండ్రి తిరిగి వస్తాడంటారా?’ అన్న ప్రశ్నలు : శృశానం పొల్పైన తండ్రిని గురించి ఎవరైనా పరితపించక మానరు. ఐతే, ఆయన తిరిగి రావడం, రాకపోవడం అనేది, ఆయన వ్యక్తుల నున్నతం వీర ఆధారపడి మూట్టుంది. పురుషజన్మలో తండ్రి తన ఇంటనే జన్మించక పోయినా, పురోక ఇంట అయినా జన్మించగలడని సిద్ధాంతాన్ని చూపుతున్నాడు. ఇదంతా అలోచించి ముగిస్తూ రాకుమారి, రాకుమారుల ప్రశ్నోత్తరాలు మూర్ఖావేషివాళ్ళ ముచ్చట కాదని స్పష్టమవుతుంది,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సిహాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

– (కల్పితం)

[అధారం: రాఘవరాజుపట్టాభిరామరాజురమణ]

విదేశ పూర్వగాథలు (ఉత్తర అమెరికా, సియోక్స్ తెగ)

లోయచివరి నిటారుబండ!

గ్రామ సెవులకు దూరంలో ఒకానొక లోయ ప్రాంతంలో చాలా ఎత్తయిన నిటారు బండ ఒకటి ఉంది. దాని మీద తరచూ వేపూలు తేలి ఆవుతూ ఉంటాయి. అంత ఎత్తయిన దన్ను వూట అది! అయితే, వూపూలు కొండ శిఖరాల్లా దాని కొని మై నదేలి ఉండవు. బల్ల పరుపుగా బడిపల్లలు వినోద యాత్రకు వెళ్ళ దానికి చాలినంత విశాలంగా ఉంటుంది దాని ఉపరితలం.

అయితే, ఉపరితలానికి ఎక్కి వెళ్ళాలంటే సాధ్యపడదు. ఒకసారి కొందరు పిర్వతారోవాకులు ఉత్సాహం కొద్దీ తాళ్ళు, వేకులు, సుత్తుల సాయంతో ఆ బండ ఉపరితలానికి చేరుకోగలిగారు. అయితే, తీరా అక్కడికి చేరాక, ఆ ఎత్తయిన కొండపైనుంచి కిందికి దిగడం అసాధ్యమని గ్రహించి వెలవెలబోయారు. ఆఖరికి హేలికాప్టర్ సాయంతో వారిని అక్కడి నుంచి కిందికి దించడం జరిగింది!

అయితే మనం ఇప్పుడు చెప్పకొనున్న కథ వీరికి సంబంధించినది కాదు. చాలాకాలం క్రితం, అందే హేలికాప్టర్లు, విమానాలూ, వైర్ లెస్సులూ కనుగొనడానికి కొన్ని శతాబ్దాలకు ప్లిర్వం జరిగిన కథ. ఆ కాల ఘట్టంలోస్థానికులైన ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు, ఈ ఉపరితలాల సాయం లేకుండానే కిందికి దిగి వచ్చారు. ఎలా? ఇక్కడ మీకో విషయం చెప్పాలి. అసలా కుర్రాళ్ళు బండ ఉపరితలానికి ఎక్కి వెళ్ళలేదు. ఎక్కి పైకి వెళ్ళకపోతే, దిగివచ్చే సమస్య లేదు కదా,

అనుకుంటున్నారు కదూ! అయితే వాళ్ళు బండ ఉపరితలం మీదే ఉన్నారు. ఎక్కడూనే ఉపరితలాన్ని ఎలా చేరారు? తెలుసుకోవాలని కుతూహలపిడుతున్నారు కదూ? అప్పుడు ఈ కథ చదవండి:

ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు తేలికయిన కొయ్యతో చేసిన బంతిని ఇటూ అటూ విసురుతూ, పట్టు

దిగి బంతి కోసం వెతకసాగారు. కాని దాన్ని కనుగొనలేక పొయ్యారు. చేతికి అందే ఎత్తులో మన్నువు దురఫలాలను కోసి తింటూ, బంతిని వెతుక్కుంటూ ఇంకా ఇంకా వుండు కు వెళ్ళారు. తప్ప గ్రామం నుంచి చాలా దూరం వచ్చావున్న సింగతి వాళ్ళు గ్రహించలేక పొయ్యారు. సాయం కాలమై, సూర్యుడు అస్తమించాడు. మెల్లల మెల్లగా లోలోయ అందాలను తిలకిస్తూండగా, అంతవరకు గుహలో ఉన్న అతి పెద్ద భయంకరమైన ఎలుగు బంటు ఒకటి వెలుపలికి వచ్చింది. ఆ కుర్రాళ్ళను చూసి ఎలుగు బంటు అమితానందం చెందింది. ఎందుకూ? వెన్నెలలో ఆడుకోవడానికి ఇద్దరు ఆటగాళ్ళు దొరికారనా? కాదు, కాదు. రుచికరమైన ఆహారం దొరికిందని!

అది తప్ప వీరికి ఉరకడానికి అయ్యతమూ

కుంటూ ఉత్సాహంగా అడుగుంటున్నారు. అలా ఓసారి ఒక కుర్రాడు విసిరిన బంతి గ్రామం చివర ఉన్న చిన్న కొండకు అవతల పోయి పడింది. బంతి కోసం ఆ కుర్రాళ్ళు కొండను ఎక్కవలసి వచ్చింది. కొండవీడికి చేరిన కుర్రాళ్ళు, పుట్టుపిక్కల కలయిక చూశారు. కొండకు అవలి వైపున రకరకాల పుష్ప ఫలవృక్షాలుగల అందమైన లోయ కనిపించింది. ఆ చెట్ల మధ్య బుల్లి బుల్లిసావు జంతు ముఖం కొన్ని హాయిగా దాగి ఉన్న తలుపు అడుగుంటున్నారు.

కుర్రాళ్ళిద్దరూ అపరిచితమైన అలోయలోకి

తోందని కుర్రాళ్ళు గ్రహించారు.

“ఒక్క నిమిషం ఆగి ఎలుగు బంటు దొరా! ఎందుకంత తొందర? వున్నట్ని చూచివరి ప్రార్థనను చేస్తుకోనిమ్మ!” అన్నాడు కుర్రాళ్ళు. ఎదురైన అపాయమే వారిలో అమితధైర్యాన్ని పిలికొల్పింది.

“ప్రార్థనా? అది మీకెలా ఉపయోగపడగలదు? మీరు నా నుంచి తప్పించుకువెళ్ళి దాక్కోడానికి చోటు లేదు. నాతో పొరాడడానికి వీరి వద్ద అయ్యుధాలు లేమావి పుట్టిని వచ్చి రించడానికి పుట్టుపిక్కల ఒక్కరూ లేరు.

అల్లునా, నన్ను చూడగానే పిడులిపాల్సి వూర్చు పానివున్న పులను నేనింతవరకు చూడలేదు. వీరిద్దరే అందుకు వున్న హాయింఘాఅలాంటి వీరు చాలా రుచిగానూ ఉండగలరని అనుకుంటున్నాను,” అన్నది ఎల్లుగు బంటు.

ఆ కుర్రాళ్ళూ, వాళ్ళ తెగవున్న పుల్లూ కొలిచే దేమటారు వాంకాటాంకా. “ఓ వాంకాటాంకా! ఈ భయంకరమైన ఎలుగుబంటుకు ఆహారం కావడానికేనా మమ్మల్ని ఈ అందమైన లోయ లోకి నడిపించామో పుల్లు తప్పించుకునే వూర్గవు లేదంటున్నదీ ఎల్లుగు బంటు. వూకేదైనా మార్గం చూపించే భారం నీదే!” అంటూ కుర్రాళ్ళిద్దరూ కన్నీళ్ళతో ప్రార్థించారు.

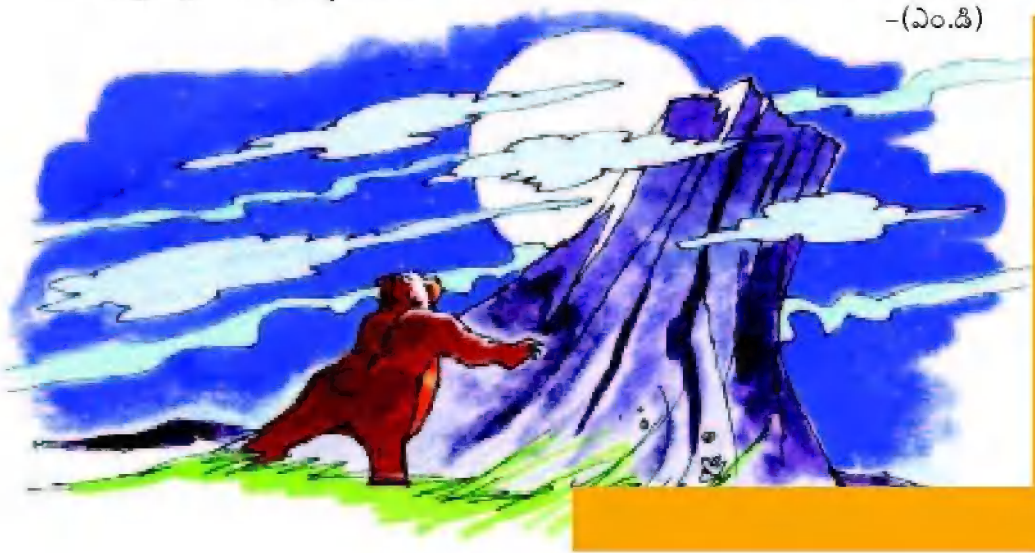
వాంకాటాంకా వాళ్ళ మొర ఆలకించాడు. కుర్రాళ్ళుగాని, ఎల్లుగు బంటు గాని ఏం జరుగుతున్నదో గ్రహించేలోగా, అంతవరకు కుర్రాళ్ళు నిలబడిన భూభాగం లలాగే పక్క నిటారుగా పేరగసాగింది. అలా అది పేరిగి పేరిగి ఎల్లుగు బంటు అందు కోలేనంత ఎత్తుకు చేరింది.

ఎల్లుగు బంటు కోపావేశంతో గోళ్ళతో ఆ నిటారు బండను రక్కింది. దాన్ని పిల్లు సార్లు చుట్టివచ్చింది. కుర్రాళ్ళు తప్ప దేమూ కి త

జ్ఞతలు చెప్పికున్నారు. అల్లుతే, ఆ తరవాత ఏం చేయాలి తెలియ కతికవు కవిధ్యార. వాంకాటాంకా సొంకల్పం వేరకు, వాళ్ళ తెగప్రిజలకు ప్రీతిపాత్రమైన వానబీ అనే గరుడపక్షి అక్కడికి ఎగరుతు వచ్చి, ఇద్దరు కుర్రాళ్ళూ ఒక్కొక్కరిగా వాళ్ళ గ్రాపు సిఫి వింటో ఉన్న చిన్న కొండ వీడికి చేర్చింది. కుర్రాళ్ళు వాళ్ళ ఇళ్ళు చేరే సరికి అర్ధరాత్రులుంది. తప్పకు ఆరోజు కలిగిన అద్భుతమైన అనుభవం గురించి తెలియ జెప్పారు. తెల్లవారగానే గ్రాపు ప్రిజలు కొండ మీదకు వెళ్ళి ఎక్కడో ధూరంగా కనిపిస్తాన్న నిటారు బండను చూసి అక్కడి నుంచే భక్తితో మొక్కుకున్నారు.

ఇప్పుడు ‘అమెరికన్ ఇండియన్స్’ అని పిల్లు వబడుతున్న స్థానికుల భూవులను తెల్లవారు ఆక్రమించడానికి ప్రి ర్వవు ఇది జరిగింది. తెల్లవారు ఈ ఒంటరి బండను ‘దయ్యాల బండ’ (డెవిల్స్ రౌక్) అని పిలిచేవారు. దానికి వాళ్ళు ఆ పేరెందుకు పేట్టారో స్థానికులకు తెలియదు. ‘డెవిల్’ ఒక వేళ తెల్లవారి సేస్తేమో అనుకున్నారు. స్థానికులు పూత్రం దానిని ‘ఎల్లుగు బంటు బండ’ అని పిలవసాగారు.

-(ఎం.డి)

పిల్లల రచనలు

ధనికవర్తకుడైన బిచ్చగాడు

కార్తీక్ భూషన్,
ఉదాపి

చాలాకాలం క్రితం ఒక చిన్న గ్రామంలో ఆదిత్య, అను దీమ అనే ఇద్దరు అన్నదమ్ములు నివసి సాగేవారు. వాళ్ళు ఒకరినొకరు ప్రాణ సహ నంగా గ్రహించు కునేవారు. తల్లిదండ్రులు పాప దంతో కత్తు మిసింపికోవడానికి వాళ్ళే స్వచ్ఛంగా కష్టపడి పని చేసేవారు. చేపలు పట్టి అమ్మ దానితో పోట్లాపాసి కునే వారు.

ఒకనాడు వాళ్ళకు ఎక్కువ చేపలు దొరి కాయి. వాటిని అమ్మ అమ్మ తానుదంతో ఇంటికి చేరారు. కొంతుపిటికి ఎవరో తలు మితట్టిన చప్పుడయింది. అనుదీప్ వెళ్ళి తలు మితెరిచి చూశాడు. కుంటి బిచ్చగాడొకడు కనిపించాడు. అను దీమ వాడి పే ద దయ తలచి, ఇంటిలోపి

లికి వెళ్ళి గిన్నెలో కొంత అన్నం, వేయించిన చేపలు తెచ్చి బిచ్చగాడి పిళ్ళెంలో వేశాడు. వాటి నెంతో ఆబగా తిన్న బిచ్చగాడు, అను దీమ కరుణకు తజ్జతలు చెప్పకుని, వెళ్ళిపోయాడు.

పు ర నాడు అదే బిచ్చగాడు పుళ్ళి అదే సిపు యానికి వచ్చి వాళ్ళ ఇంటి తలు మితట్టాడు. అను దీమ ఇంట్లో లేడు గనక, ఆదిత్య వెళ్ళి తలు మితెరిచి చూశాడు. బిచ్చగాణ్ణి చూడగానే చీదరింమీగా విసిరి కున్నాడు. కాని ఆ తరవాత ఒక్కక్షణం ఆలోచించి ఇంటి లోపలికి వెళ్ళి చేపలు పట్టే గాలం కర్ర తీచి కుని బయటకు వచ్చాడు. ఇంటి తలు మిక్కు సే బిచ్చగాణ్ణి తన వెంట రమ్మని ముందు నడిచాడు. ఇరువురూ

దామిలునున్న చెరు వూగట్టును సేపి పించ గానే, ఆదిత్య

అగి, బిచ్చగాడి చేలు

పట్టుకుని, “ఈ

గాలం కర్రన

తీసి కో. గాలా

నికి ఎర్రు రచ్చి,

ఇలా నీళ్ళ లోకి

విసిరి కొంతుమీ

కదలా మెదలక

కూర్చి. చేప పిడు

తుంది. ఇక బిచ్చపు త్తు

పూ నేనీ, స్విశక్తితో సింపాయి చదం
నేర్చుకో," అని చెప్పి తిరిగి
వచ్చేశాడు.

ఆ తరవాత కొన్ని
సింపపూల గడిచి
పోయాయి. ఒకనాడు
దాన ధర్మాలకు,
కరుణా స్వభావానికి
ఘర్షణ గాంచిన ధనిక
వర్తకుడొకడు తన గ్రామ
నికి వస్తున్నాడని అందరూ
చెప్పుకోసాగారు. అంత పేద
ధనికుడు తమ గ్రామాన్ని వెతు

క్కుంటూ ఎందుకు వస్తున్నాడా అని అందరూ
ఆశ్చర్యపడసాగారు.

అనుకున్నట్టుగానే అందమైన ఒక గుర్ర
బృందంలో ఆ ధనికుడు రానే వచ్చాడు. గ్రామ
స్థులందరూ ఆయనకు స్వాగతం చెప్పడానికి
ఎదురు వచ్చారు. వారిలో అసెల దీవి, అదిత్యులు
కూడా ఉన్నారు. బండి ఆగగానే, అందులో
నుంచి దిగిన ధనికవర్తకుడు తిన్నగా అదిత్య
వర్తకుడికి, "నన్ను రైతుపట్టణా, బాబూ?"
అని అడిగాడు.

"తన వంటి ధనికవర్తకుణ్ణి నా జీవితంలో
ఏనాడూ చూడలేదు," అన్నాడు అదిత్యుల
తల అడ్డంగా ఊపిస్తూ.

వర్తకుడు వుండహాసం చేస్తూ, "చూశామా
నాయనా! ఒకరోజు మీ ఇంటికి భిక్షాంసం
వచ్చిన ఒక బిచ్చగాణ్ణి తీసి పుకార్లు చేపిలు
పెట్టేవిద్య నేర్పామని రుందా? ఆ బిచ్చగాణ్ణి
నేను. నువ్వనేర్పిన విద్య నన్ను ఉన్నత స్థితికి
తీసి కుచచ్చింది. ఆ గొప్ప విద్యను నేర్పి
నందుకు కృతజ్ఞతగా నేను నీవు రిప్పిస్తాను ఈ

చిరకాల కృత్యం," అంటూ బంగారం,
తక్కువ మొదలైన మణులూ, మణికామ
నిండిన ఒక సింహాసనం అందించాడు.

అదిత్య ఆనందానికి అవధులు లేక
పోయింది. ఏం చెప్పడానికి తెలియక అలాగే
నిలబడ్డాడు. ఏకాగ్ర నిలబడ్డ అసెల దీవి ఒక
పుడు అందుకు వచ్చి, "అకలితో అలపుటి
స్తాను నీకు అహారం పేట్టాను కదా? నన్ను
పురిచి పోయావా?" అని అడిగాడు వర్తకుణ్ణి.

"పురిచిపోలేదు బాబూ! అకలికి అహారం
పేట్టి, నా ప్రాణాలు కాపాడిన మిత్రాత్మక
కదా నువ్వు. అప్పుడే నా, నువ్వే పేట్టిన అహారం
నన్ను ఒక్కరోజు మాత్రమే కాపాడింది. అప్పుడే,
మీ అన్యాయ చేసిన సాయం జీవితపుంతా
నన్ను కాపాడుతున్నది. అప్పుడే నా, నువ్వే చేసిన
సాయానికి, దీనిని తీసికో," అంటూ అసెల
దీవి ఒక బుగ్గలో హాసాన్ని ఇచ్చాడు వర్తకుడు.

ఆ తరవాత ఆ అన్నదమ్ముల పరోపకార
బుద్ధికి మరొకసారి కృతజ్ఞతలు చెప్పి, వర్త
కుడు అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

న్యాయనిర్ణయం

కే. స్నేహ
హైదరాబాద్

శాంతిమితం అనే గ్రామంలో రావుయ్య, భీమయ్య అనే ఇద్దరు రైతులు ఉండేవారు. ఇద్దరి పోలాల్నా పిక్కపిక్కనే ఉండేవి. ఇద్దరిలో రావుయ్య బడవాడే కాని చాలా మంచి వాడనేమారుంది. భీమయ్య ధనికుడైనప్పటికీ ఎదుటివారి మేలు చూడలేని పిరమ స్వార్థపరుడు.

ఒకరోజు రావుయ్య తన పొలం పున్నతూ తనకు, 'ఎన్నాళ్ళీ కష్టాలు? ఏ దేవుడైనా కరుణించి బామాళ్లు కదా?' అనుకోసాగాడు. అంతలో నాగలి కర్రకు పేదరాలు అడ్డు పడి

ఎడ్లు ఆగిపోయాయి. రావుయ్య పిలుగు తచ్చి రాయిని తొలగించాడు. ఆ రాయి కింద ఒక పాత ఇనుపపెట్టె కనిపించింది.

ఆ పెట్టెను తెరిచి చూస్తూ పాతకాలమిబంగార నగలు! రావుయ్య ఆశ్చర్యనందాలతో దేమిటికి కృతజ్ఞతలు చెప్పకున్నాడు.

అదే సమయంలో అట్ట కేసీ వచ్చిన పిక్క పొలం భీమయ్య, ఆ నగల పెట్టెను చూశాడు. రావుయ్యకు పట్టిన అద స్థాన్ని చూడగానే అతడి కంఠం మిన్నంటిపోయింది. వాటిని కాజేయడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తూ రావుయ్యను సిగ్గుపించి, "ఏమిటి రావుయ్య, నగలా? ఇలా ఇవ్వచ్చువాడా," అంటూ వాటిని తీసి

కుని ఒక్కొక్కటిగా పక్కా తీసి చూస్తూ, "అరె, ఇవన్నీ వూ అమ్మనగలు. చాలా కాలం క్రితం పొయ్యాయి. ఎన్నో చోట్ల వెతికించిాము. కనిపించలేదు. చివరకు ఇక్కడ దొరికాయ్ న్నవూట!" అంటూ వాటిని తనతో తీసికు పొబోయాడు.

మెంటన రామయ్య ఆ పెట్టెను లాక్కొని, "ఇవి వీ అత్తనగలు కామాంతా అబద్ధం. ఇవి నాకు నా పొలంలో దొరికాయి. దేవత ఇచ్చినవిగా భావిస్తున్నాను," అన్నాడు ధంగా.

భీమయ్య పట్టరాని కోపం నటిస్తూ,

“ఇవి వు వూట్రికీ వూ అమ్మనగలే. పిద, గ్రామాధికారి దగ్గరికి ఎవరివో తెల్పుకుందాం,” అన్నాడు.

ఇద్దరి వాదనలూ విన్న గ్రామాధికారికి ఈ సిఫు స్వీపు ఎలా పిరిష్కరించాలో తెలియ లేదు. భీపు య్య స్వాధ్యపిరు దనే విషయం గ్రామాధికారికి తెలుసు. రాపు య్య నిజాల్లు తీ పిరు డన్న సంగతి ఆయనకు తెలుసు. అనిల్లు సత్యాన్ని నిరూపించడం ఎలాగా అని ఆలోచించిన గ్రామాధికారి, నగల పెట్టెను తన దగ్గరే ఉంచు కుని, తీర్పు రేమీ చెబుతానని ఇద్దరినీ పంపేశాడు.

పురు నాడు గ్రామాధికారి తీర్పు కోసం రాపు య్య, భీపు య్య వచ్చారు. గ్రామాధికారి ఎలాంటి తీర్పునిస్తాడో వూ డ్దాపు ని గ్రామ ప్రజలు కూడా రచ్చబండ వద్ద గుమ్మి గూడారు. గ్రామాధికారి వచ్చి, పెట్టెను తెరిచి పిరిశీలనగా వూ స్ట్రా, “పు ఇద్దరి వాదనలూ విన్న తరువాత ఈ నగలు ఎవరికి చెందాలన్న విషయం గురించి” అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూ గుర్రపుడెక్కల చప్పుడు వినిపించడంతో వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. రెండు గుర్రాలపై వచ్చిన రాజభటులు కిందికిదిగి, గ్రామాధికారిని సిఫీ పించి, “పు హారాజుగారు, వేటకు వచ్చి, సిఫీ పి అరణ్యం వద్ద విడిచి చేసి ఉన్నారు. తమరిని వెంట బెట్టుకురమ్మన్నారు,” అన్నారు.

అంతలో వాళ్ళ ద స్త్రీ గ్రామాధికారి పుంధు తెరిచి వున్న పెట్టెలోని నగల మీద పడింది. వాళ్ళు ఆశ్చర్యంతో ఆ నగలను చేతిలోకి తీసి కుని పిరిశీలనగా వూ సీ, ఒకరి పు ఖాళికర వూ సు కుంటూ, “ఇవి పు హారాజుగారి ఆభరణాలు. కొంతకాలం క్రితం దొంగిలించ బడ్డాయి. ఇవి మీక్కడివి?” అని అడిగారు.

గ్రామాధికారి రాపు య్య, భీపు య్యల తగమ గురించి చెప్పాడు. “అంటే, ఇద్దరూ తోడు దొంగలన్న వూ ట! పిదండి పు హారాజుగారి దగ్గరికి,” అని గద్దించారు భటులు.

భీపు య్య గడగడ వణు కుతూ గ్రామాధికారి కాళ్ళపైబడి, “అయ్యా, ఈ నగలతో నాకెలాంటి సంబంధమూ లేదు. ఇవి రాపు య్యకు అతడి పోలంలో దొరికాయి. దుర్బుద్ధితో వాటిని కాజేయాలను కున్నాను. నన్ను పుంచి రించండి,” అన్నాడు.

“భీపు య్య, నీ దుర్బుద్ధిని నీ నోటి గుండా బయట పెట్టించాలనే ఈ పథకం వేశాను. వీరు రాజభటులు కారు. నా పు సు లే. నీవికావని ఒప్పికున్నామాకాబట్టి ఈ నగలను రాపు య్యకు ఇస్తున్నాను. పుంచి వాణ్ణి పంచించాలను కున్న నీ దుర్బుద్ధికి వంద వరహాలు జరిమానా విధిస్తున్నాను. ఇక మీదటనైనా బుద్ధిగా వు సుకో,” అన్నాడు గ్రామాధికారి గుభీరంగా.

1

దేవశిష్ మెహంతి,
సుయూర్ భండ్

2

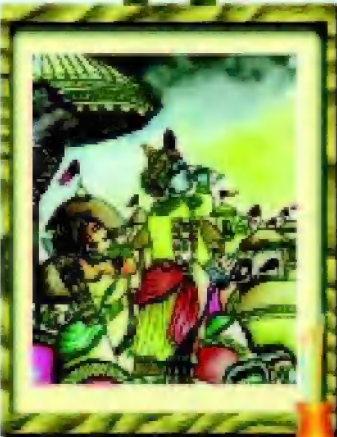

శ్రుతి కృత్తిక,
హైదరాబాద్

మణిదీప రాణా,
పశ్చిమ బెంగాల్

3

THE ADVENTURES OF G-man

**అరిడ్రోన్ ఖనియా
రాప్పలా - భాగం 2**

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

జరిగిన కథ: సమాంతర విశ్వాల్లోని ఇతర జీ-మ్యూన్లని పెతుకుతూ, మన జీ-మ్యూన్ స్త్రీలే పరిపాలిస్తున్న మరో ప్రపంచాన్ని చేరుకుంటాడు. ఇక్కడ జీ-మ్యూన్ ఉన్నాడా లేదా అని సందేహిస్తున్న సమయంలో, ఆ ప్రపంచపు జీ-మ్యూన్ ఒక రాక్షసుడితో పోరాడుతూ వస్తాడు. అదొక్కటే సరిపోదన్నట్టు, అతను కాస్త...

*బయటి గెలాక్సీలో ఉన్న జరాక్స్ గ్రహంలో నివసించేవారు. ఈ గ్రహం, మన భూమిలాగానే ఆవిర్భవించింది. కాకపోతే, పరిస్థితులు ఎలాటివంటే అక్కడి డైనోసార్లు అంతమొందిపోలేదు.

నేను నీకు
సన్మానం చెయ్యాలా?
నువ్వలా నన్ను
కళ్ళప్పగించి చూడడం
మానకపోతే, నేను నీ
తలపై ఒక్క మొట్టకాయ
వేస్తా కూడా.

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

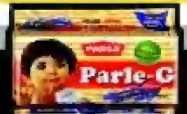
అది తర్వాత చూసుకోవమ్యా.
కాని ఇది నేను నమ్మలేకపోతున్నాను.
సుజానా, నువ్వు, జీ-మన్
అవుతావని అనుకోలేదు నేను...

ఏమన్నావ్?
నా పేరు నీకెలా తెలిసింది?
నువ్వు ఏ గ్రహం నుండి వచ్చావు?

నువ్వా కారుని
మొయ్యడం నేను చూశాను.
నువ్వు ఒక ఆడదానిలా
పోట్లాడతావు!

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

మ్యమ్మ...
నీ ప్రశంసకి
ధన్యవాదాలు.
అది ఓ పెద్దగాధలే...

అయితే చిన్నది
చేసి చెప్పు. అదీ ఈ
రాక్షసుడు నా ప్రపంచాన్ని
నాశనం చెయ్యకముందే
చెప్పు.

సరే
విను...

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

తర్వాత...

ఓహో, నువ్విక్కడికి
ఒక మగవాణ్ణి వెతుక్కుంటూ
వచ్చావు. కానీ నేను తగిలాను...

ఇప్పుడు నీ ముఖంలో చూపు
నాకర్థం అవుతోంది. చాలా ఆసక్తికరంగానూ,
అయినా అర్థం చేసుకోవడానికి కష్టం గానూ వుంది.
కానీ నువ్వు చెప్పింది నేను నమ్ముతాను,
నువ్వు కనక ఈ కీటకాన్ని నిర్మూలం చేస్తే..

నిజానికి నాకో
బడియా వుంది. ఈ "కీటకం"
ఒక జరాక్సియన్. మరో గ్రహపు
శాస్త్రీ. దాన్ని మనం చంపలేకపోతే,
తన గ్రహానికి పంపిద్దాం.

అంటే,
వాళ్ళ అమ్మని వెతుకుతూ
పోవాలనా నీ ఉద్దేశం?

కాదు, నే
చెప్పేదేమిటంటే...

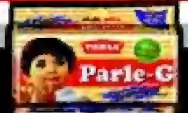
కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

FIND THE HIDDEN WORDS

A	E	R	T	G	D	G	M	A	N	G	H	J	P
T	E	R	R	O	L	E	N	E	S	D	F	J	A
G	H	H	M	H	F	R	J	U	K	L	G	A	R
R	E	D	I	A	R	D	N	I	M	G	L	D	L
G	H	J	T	B	N	C	O	R	V	X	U	V	E
M	U	F	K	P	A	S	T	Q	P	T	G	U	G
M	A	N	T	C	M	N	L	R	D	G	G	H	J
A	F	J	U	A	O	N	E	U	R	A	A	L	U
C	V	V	J	G	H	K	E	I	K	L	U	Y	J
Q	W	O	G	R	F	Z	T	X	Z	D	C	B	M
B	R	O	E	H	T	S	T	T	H	O	M	A	S
Y	U	H	E	F	G	M	G	U	G	J	U	I	O
R	E	D	B	L	U	E	G	R	E	E	N	H	N
R	N	B	F	B	M	K	L	U	R	F	O	P	H
I	U	Y	G	D	D	T	G	H	W	S	D	R	J

1. Master of Darkness
2. G-Man's Power Supply
3. The Hero
4. G-Man's Companion
5. The machine that stole childrens mind
6. Terrolene's suit is made of this
7. Suryaraj's rank in the army
8. G-man's power beams
9. The Water Monstor
10. The school where the major teaches
11. What the major teaches at school
12. The villian who stole childrens minds

POWER SUPPLY FOR

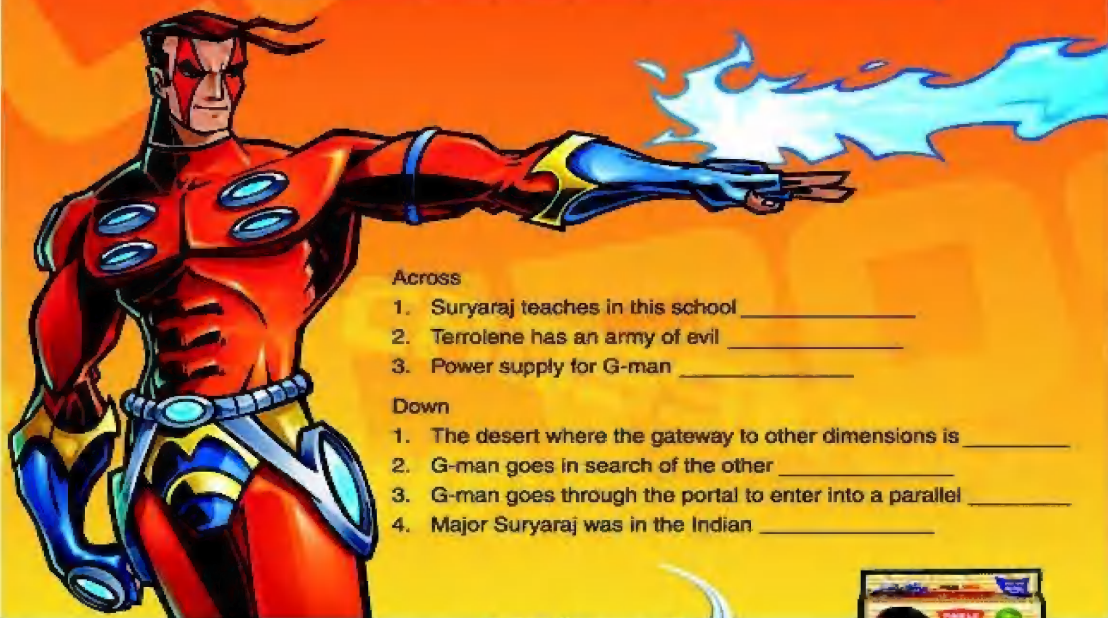
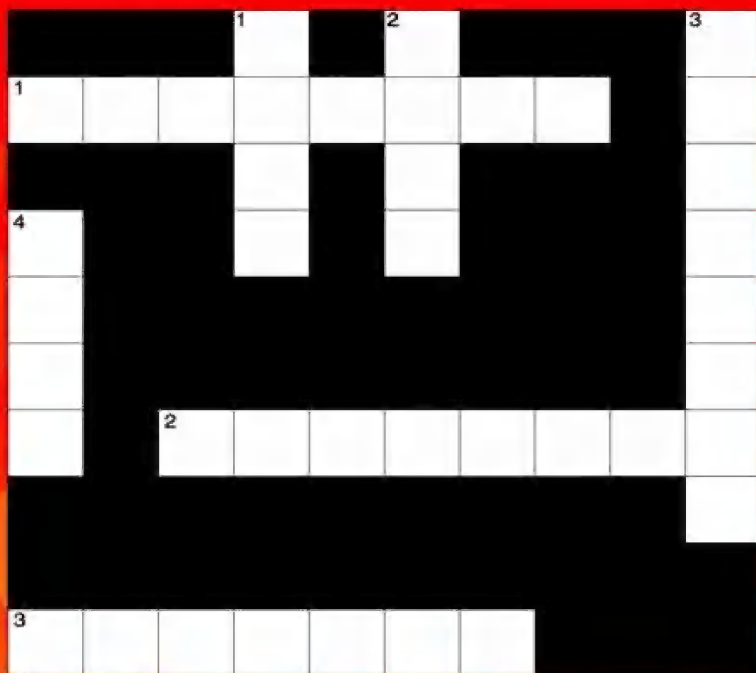

Visit: www.parleproducts.com

PARLE

CROSSWORD

Across

1. Suryaraj teaches in this school _____
2. Terrolene has an army of evil _____
3. Power supply for G-man _____

Down

1. The desert where the gateway to other dimensions is _____
2. G-man goes in search of the other _____
3. G-man goes through the portal to enter into a parallel _____
4. Major Suryaraj was in the Indian _____

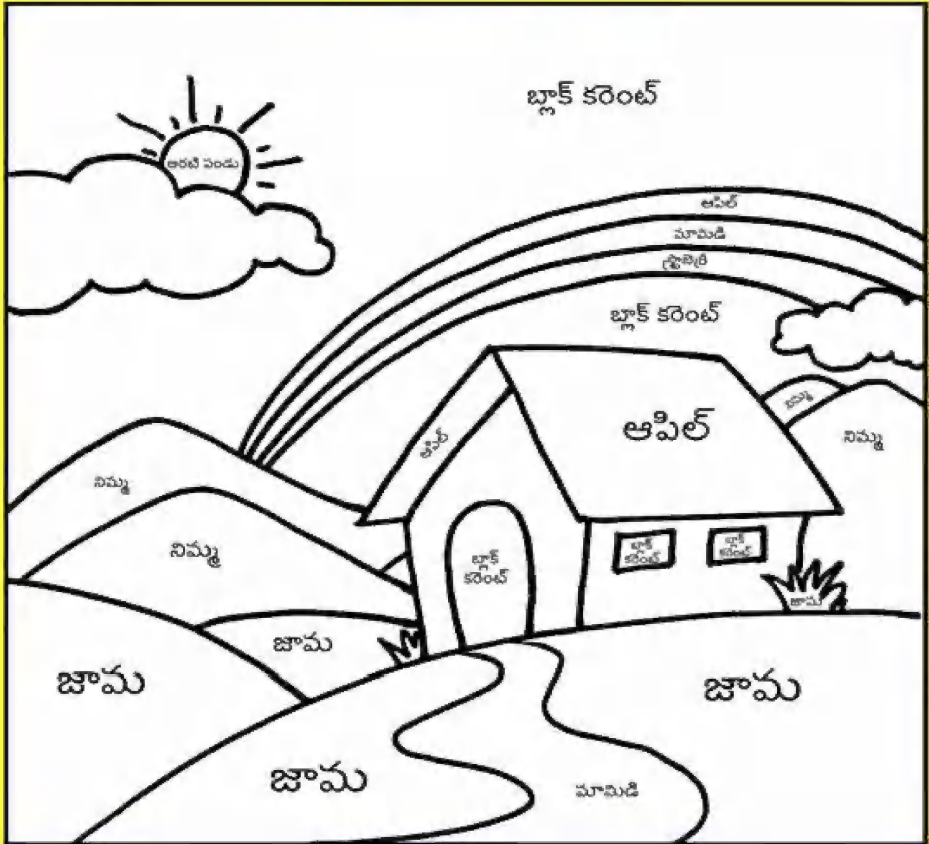
POWER SUPPLY FOR

Visit: www.parleproducts.com

పాపిన్స్‌లోని మహిమగల ఫ్లేవర్లని ఉపయోగించి
ఈ చిత్రానికి జీవం పోయండి

జామ

స్ట్రాబెర్రీ

నిమ్మ

అరటి పండు

మామిడి

బ్లాక్ కరెంట్

నారింజ

ఆపిల్

గోల్డ్ రెయిన్ బోర్డు

పూ. 2

సమయాభావం కారణంగా ఈ సంవత్సరం విజేతలైన బాలచిత్రకారులను చెన్నయ్‌కి పిలిపించి, వారిచేత బాలల రచనలకు చిత్రాలు వేయించలేకపోయాం. బహుమతులకు ఎంపికయిన ఆరు చిత్రాలను ఇక్కడ ప్రచురిస్తున్నాం. మొదటి బహుమతి రూ. 300, రెండవ బహుమతి రూ. 250, మూడవ బహుమతి రూ. 200, మూడు ప్రోత్సాహక బహుమతులు. ఒక్కొక్క దానికి రూ. 150. విజేతలకు హృదయపూర్వక అభినందనలు!

నీహా అడిగా,
బెంగుళూరు

ప్రీతి ఎం. ప్లేస్,
బెంగుళూరు

రాగిణి రవి,
కోయంబత్తూర్

వేసవి శనివారం

శ్రద్ధా మహాదీప్,
బెంగళూరు

హోయ్ గా కులు కుట్టా నిద్ర పొయ్యా క, వు గతగా కళ్ళు తెరి చావు . ఆ కులో ఎందు కోవు రి అందరూ బద్ధకంగా కనిపించావు . ఆ కులకూ నేను చదివిన 'హోరీ పాటర్' కూ ఏదో సెంబంధం ఉందని వూ త్రం తెలు స్తాంది. అంతకు వుంచి వు రేదీ గు ర్తులేదు . ఆ శనివారాన్ని ఎంత సెరదాగా గడపాలో ఆలోచిస్తూ పడక నుంచి లేచాను .

స్నానం గదిలోకి వెళ్ళి టూత్ బ్రష్ ను తీసుకో బోతూ దానికి అతికించి ఉన్న చిన్న కాగితం ముక్కను తీసి చదివాను. "శ్రద్ధా, మేమొక ముఖ్యమైన పనిమీద అర్జంటుగా వెళుతున్నాం. డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరికి వెళ్ళి చూడు-అమ్మ."

నేను ఆదుర్దాగా డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరికి వెళ్ళి చూశాను. అక్కడో పెద్ద ఉత్తరం కని పించింది. ఆరోజు నేను చేయ వలసిన పనుల జాబితా అది. సెరదాగా గడపాలను కున్న వేసవి

శనివారం కల కరిగిపోసా గింది. మొదటి పని వాషింగ్ మెషిన్ ద్వారా బట్టలు త కడు. హిడాషమీగా వు రికి బట్టలన్నిటినీ తీసి మెషిన్ లో వేసి స్పిన్ ఆన్ చేశాను . అన్నీ సుగ్గానే జరిగాయి , ఉన్నట్టుండి మెషిన్ వింత శబ్దం చేస్తూ నీళ్ళను వెలికి చివ్వేసింది.

ఏం చేయ దానికి తోచక నాన్నాపీళ్ళు రాలిని రవ్వుని ఫాన చేద్దావు ని రిసెవర్ అందు కు న్నాను . నేను డయిల్ చేసిన లైఫ్ కట్టలు పొల్తుంది. కాని అంతలో నాకు కొద్దిగా పిరిచిత మైన వింత కంఠస్వరం నన్ను దాబా మీదికి వెళ్ళమని ఆదేశించింది. ఉలిక్కిపడి కాస్త కంగారు పిడుతూ రిసెవర్ ను పిడేస్తూన్నట్టు దాని స్థానంలో ఉంచాను. కంఠస్వరం ఎవరిదై ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తున్నంతలో టెలివిజన్ నుంచి వింత శబ్దంతో భయంకర మైన రెండు

పెద్ద పేద్ద కళ్ళు కనిపించి వెనువెంటనే అదృశ్య వు య్యాయి .

సరే, వాటన్నిటినీ పిట్టిం పు కోకుండా 'శాండ్ విచ' తయారు చేయ దానికి వంట గదిలోకి వెళ్ళాను . అపిని పై ర్తవ్యేలోగా వుళ్ళి అదే కంఠస్వరం. ఇప్పిదు ఫాన

నుంచి కాదు; పిక్కనే ఉన్న తప్పుడు గదిలోని పూజక సీస్టిను నుంచి. ఇప్పుడు మాత్రం కాస్త భయపడ్డాను. ఆ కంప్యూటర్ ఆదేశించినట్టు డాబా మీదికి ఎంథకు వెళ్ళాలి? అనుకుంటూనే, నిదానంగా బాల్కనీ మెట్లెక్కాను.

తలు మితరవగానే అక్కడ ఒక చచ్చిన కాకి. దాని ఒళ్ళంతా పిన్ని మికుంకువులు. కాకికి రెండు వైపులా పుర్రెలు. చుట్టూ రకరకాల ఎప్పుకలు. లేత ఎండలో ఆదశ్యాన్ని చూసేదిగ్రాంతితో అక్కడే నేలకు ఒరిగి అలాగే పిన్ని హికోల్స్ పోతున్నది.

అలా ఎంతసేమిఉన్నానో ఏమో తెలియదు. కాలింగ్ బెల్ శబ్దం వినిపించడంతో కళ్ళు తెరిచాను. వెళ్ళి తలుపు తెరిచి చూస్తే అక్కడెవరూ కనిపించలేదు. చుట్టూ పిక్కల పిరికిలించి చూశాను. అందమైన ఓ ప్యాకెట్, దాని పైద నా చిత్ర నావూ కనిపించింది. మెల్లగా చేతిలోకి తీసుకు

న్నాను. అందులో ఇంకేమైనా వుందో ఏమో అన్న అనుమానంతో ప్యాకెట్ ను మెల్లగా తెరిచాను. ఆశ్చర్యం. అప్పుడు లో 'నాన్నీ డ్రా అండ్ ది బ్లూ బియాట్ రూం' అనే అందమైన పుస్తకం కనిపించింది. పిరికిగా చూడగా, తొలిపాటిలో 'శ్రద్ధకు... ఎం ఆర్ ఎక్స్ నుంచి' అని ముది.

చదవడం అంటే వు హా ఇష్టం గనక, ఆ పిక్చర్ ను తీసి కుని శరవేగంతో స్టడీ టేబుల్ దగ్గరకెళ్ళి కూర్చుని అప్పటికప్పుడే చదవడం మొదలుపెట్టాను. సైకోల గురించి, హంత

కుల గురించి వివరించే పిక్చర్ అది. ఏదో అలికిడి అల్లు తలెత్తి చూస్తూ, కిటికీ తెరలకు ఆవల మూడు అకారాలు వెళ్ళడం లీలగా కనిపించింది. లేచి హిడావుడిగా వెళ్ళి తలుపు తెరిచి చూశాను. అప్పుడు నాన్న, అన్నయ్య అదోలా నవ్వుతూ కనిపించారు.

ఆ రోజు జరిగిన వాటినిన్నిటిని తలుపు కుంటూ నవ్వుతూ హిడావుడిగా నా వు నన్ను లో

తోచింది, 'ఈ రోజు ఏప్రిల్ పై లుడే' అన్న విషయం. ఆ తరువాత ఒక్కొక్కటిగా అన్నీ అర్థమై పోయాయి. మా నాన్న ఒక డాక్టర్. చచ్చిన కాకి, పుర్రెలు... ఆవు న పినే అల్లు వుంటుంది. మా అన్నయ్య తెలివైన మెకానిక్. టెలిఫోన్ స్వర్ణాలు, టీవీ ద శ్యాలు అతడు సిష్టించినవే.

వాళ్ళకు నేను గట్టిగా బుద్ధి చెప్పాలనుకున్నాను గాని, ఆ తరువాత అన్నిటిని సరదాగా తీసి కున్నాను.

వార్తలలో బాలలు

పుస్తక ఒప్పందం

కొవ్వ విశ్వనాథన్ అనే ఒక టీనేజ్ అమ్మాయి తోరెండు నవలలు రాయించడానికి ఒక అమెరికన్ ప్రచురణ సంస్థ ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నది. కావ్య తల్లిదండ్రులు అమెరికాలో స్థిరపడిన భారతీయులు. ప్రచురణ సంస్థ ఈమెకు అడ్వాన్స్ గా 5,00,000 అమెరికన్ డాలర్లు అంటే 2.2 కోట్ల రూపాయలు చెల్లించింది. పుస్తకం ప్రచురించ బడ్డాక 'రాయ్ ట్రీ' విడిగా వస్తోంది. మై దటి నవల

వాతప్రతి ఇప్పటికే ప్రింట్ రణ కర్తకు అందిందని కూడా వార్త వెలువడింది. కావ్య ఇంతవరకు తన స్కూల్ మేగజైన్ లోనూ, స్థానిక పత్రికలలోనూ కథానికలు వూ త్రవ్వు రాసింది. నవలల జోలికి పాలేదు . బహి శా పిత్తికరచన ఒప్పందంలో అతిపెద్ద మొత్తం పుచ్చుకున్న టీనేజ్ రచయి(త్రి) త కావ్య విశ్వనాథన్ అని చెప్పవచ్చు.

భారతదేశపు బాలమేధావి

స్ట్రాక్ వరల్డ్ టీవీ ఛానల్ ఇటీవల బ్రిటానియా ఇండియాస్ చైల్డ్ జీనియస్ షో నిర్వహించింది. యాంకర్ సీద్ధార్థ బాని నిర్వహించిన ఈ క్విజ్ కార్యక్రమంలో విజ్ఞాన నిర్వహింంలో చోట చేర్చి కున్న వివిధ దేశాలు , ప్రజలు , పు ఖ్యవైఖ చారిత్రక ఘట్టాలు పై దలైస్ వాటిని గ రించి అడిగిన ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానాలు చెప్పి అద్భుతమైన ప్రతిభను కనబరిచాడు చెన్నయ్ విద్యార్థి పిద పూ డెళ్ళ అశ్వత రవీంద్రనాథ్.

అందు కే ఆ విద్యార్థిని భారతదేశమిబాల ప్తే ధావి (ఇండియా ఖ చెల్డ్ జీనియస్) బిరుదంతో సత్కరించారు . "వెనోదం కోసం ఏం చదువుతావో" అని అడిగితే అశ్వత, "ఐజాక్ ఆసిమోవ్ సైన్స్ ఫిక్షన్ చాలా ఇష్టం," అంటాడు . అర్పు తే, ఈ విద్యార్థి ఎక్కువ సిపు యం కంప్యూటర్ 'కంట్రోల్స్' పుంధు కూర్చుని ఉంటాడు . ఇతనికి టెన్నిస్ అంటే అభిమానం; స్వయంగా టెన్నిస్ ఆడుతాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ
ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

రావూ మిఠంలో నివసించే పెతాంబరం భవానీదేవి భక్తుడు . రావూ మిఠానికిసిమ్మి పింలో ఉన్న భవానీ దేవి గు డిలో ఉత్సవాలు ఆరంభవు య్తాయి . పేతాంబరం మొక్కు చెల్లించడానికి తన భార్య, కూతు రితో కలిసి గు డికి బయలు దేరాడు . గు డి ఏటికి ఆవలి తీరంలో ఉంది . గు డికి చేరాలంటే నది దాటి వెళ్ళాలి . వాళ్ళు నదీ తీరం చేరేసిరికి అక్కడొక పడవ పీడ్లంగా ఉండడం చూశారు .

“నది దాటించడానికి ఎంత తీస్తి కుంటామా” అని అడిగాడు పెతాంబరం పడవవాణ్ణి . “ప్ర నిషీకి ఒక రూ పాయి , బాబూ ,” అన్నాడు పడవవాడు .

“చాలా తక్కువే! ఆ మొత్తంతో ఎలా బతు కుతు న్నామా” అని ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు పెతాం బరం . పడవవాడు గుంభనగా నవ్వి ఊర్చు కున్నాడు .

పెతాంబరం కుట్టుంబంతో పడవలోకి ఎక్కి ఆవలితీరంలో దిగి, పడవవాడికి పూ థు రూపాయలు చెల్లించి గుడికి వెళ్ళాడు .

పడవవాడికి ఈ తక్కువ మ్మెత్తుం ఎలా లాభసాటిగా ఉండో, అతడెలా దాంతో బతు కు బండిని లాగు తు న్నాడో అలోచించండి . 100 150 పదాలకు మ్మించకుండా చక్కని మ్మంగింమిసాసి, మ్మంచొబరు పేట్టి మ్మా కు పింపిండి .

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: నవంబర్ 30, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
పాఠశాల _____ తరగతి _____
ఇంటి చిరు నామ _____
_____ పినకోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

గురువుబాధ్యత

బ్రహ్మదత్త కశీరాజ్యాన్ని పిరిపాలించే కాలంలో, దోధినితృప్త తశిలా నగరంలో ఒక గొప్ప శిల్పాచార్యుడు గా జన్మించాడు .

తశిలా నగరమిశిల్పాచార్యుడి ఖ్యాతి విని కశీరాజు తన కుమార్తె ణ్ణి కూడా విద్యాభ్యాసానికిగాను , ఆయన వద్దకు పంపిటం వుంచిదని నిర్ణయించాడు .

రాజు, తన కుమార్తె డికి ఒక జత ఆకు జోళ్ళు, ఒక తాటాకు గొత్త గ్రంథాల ఇచ్చి, “నువ్వు తక్షిలా నగరానికి వెళ్ళి, అక్కడి శిల్పాచార్యుడి వద్ద విద్యాభ్యాసం చేసి, విద్య పై ర్తికాగానే తిరిగిరా! ఆయనకు గ్రంథ దక్షిణగా ఇవ్వటానికి వెయ్యి వెండి కాసులు వెంట తీసి కుపా,” అన్నాడు .

రాజకుమార్తె తండ్రి ఆజ్ఞ ప్రకారం ఒంటరిగా బయలుదేరి, వెయ్యి కాసులుగల మూట మోస్తూ, ఏ చెట్టుకిందనో విశ్రమిస్తూ, నానా అగచాట్లు పిడి, తశిల చేరాడు . అక్కడ అతడు శిల్పాచార్యుణ్ణి దర్శించి, తానెవ్వని

పని చెప్పి, ఆయనకు వెయ్యి వెండి కాసులూ గ్రంథ దోణగా ఇచ్చి, ఆయన వద్ద విద్యాభ్యాసం ప్రారంభించాడు . అతడి శిల్పవిద్య బాగానే సాగింది. అతడి తెలివి తేటలకు గ్రంథ మచాలా సింతోషించాడు .

కొంతకాలం గడిచింది. గ్రంథ శిష్టిలు ప్రతి ఉదయమూ ఊరి వెలుపల వున్న నదికి వెళ్ళి స్నానం చేసి వస్తూండేవారు. ఒకనాడు వారు స్నానంచేసి సువులులో, ఒక పుసలపు కొన్ని నువ్వులు తెచ్చి, నీటిలో కడిగి శుభ్రం చేసి, నది ఒడ్డున వస్త్రం పిరిచి, దాని పై ద ఆరబోసింది.

రాజకుమార్తె నువ్వులు చూసి, చప్పిన స్నానం పుగించి ఒడ్డుకు వచ్చి, పుసలవిడ పిరధ్యానంగా మళ్ళాట్లు కనబడిన సువులులో, గ్రంథ నువ్వులు తీసి నోట పాసి కున్నాడు .

అల్లితే, పుసలపు ఇది గవు నించింది, కాని ఏమీ అనలేదు .

పు ర్నాథు కూడా అలాగే జరిగింది. పు శ్శీ పు సిలవు చూసీ చూ డనట్లు వై త్ర కున్నది. పూ డోనాథు కూడా అలాగే జరిగింది. కుర్ర వాడి దొంగబు డ్డి చూ సీ పు సిలవు కు కొనిం వచ్చింది.

ఆమె, శిల్పాచార్యుడు స్నానం పు గించి ఒడ్డుకు రాగానే, “చూ డండి, పూ థు రోజు లు గా వీ ిష్ణుత్త నా న్న మ్మలు అహిరించి తింటు న్నాథు . న్న మ్మలు పొయ్యాయ ని నాకు విచారం లేదు గాని, అతను దొంగబు డ్డులు అలవర పు కోవటం అతనికి పు రచిది కాదు , వీ కీర్తికీ పు రచిది కాదు . ఇలా ఎన్నడూ చేయ కుండా శింపండి,” అన్నది.

ఇంటికి వెళ్ళగానే శిల్పాచార్యుడు, రాజ కుమార్తె డి చేతు లు గట్టిగా పట్టుకోవు ని మిగిలిన శిష్యులకు చెప్పి, అతడి వీపు మీద బెత్తుతో మూడు దెబ్బలు కొట్టి, “కూడని పని చేసినందు కు, నీకిది శి ! ఇక ఎన్నడూ చెయ్యకు,” అన్నాడు.

రాకుమార్తె డికి గు ర్ర ముఖీ ద పట్టరాని ఆగ్రహం వచ్చింది. అయి తే, అతను కాశీ రాజ్యం పోలివే రల లోపల రాజకుమార్తె డు గాని, ఇక్కడ సామన్య వ్యక్తి. దండించే అధికారం గు ర్ర మకున్నది.

“నేను రాజకుమార్తె, ఈ థు ర్నాథు ణ్ణి ఏదో వి షి వీ ద కాశీరాజ్యానికి పిలిపించి, తప్పిక ప్రాణాలు తీస్తాను !” అని రాజకుమార్తె డు అక్కని కొద్ది పు న్ని లో గట్టిగా శిషింపం చేసి కున్నాడు .

కాలక్రమం న రాజకుమార్తె డి చదు మా ప్తి ర్తుంది. అతడు కాశీకి తిరిగి వెళ్ళిపోతూ

గు ర్ర మకు న్ను స్కిరించి, ఆయ న ఆశీర్వాదం పొందాడు .

తరు వాత అతను గు ర్ర మతో, “ఆర్యా, నేను రాజకుమార్తె క తువు ర్ర ఒకసారి తప్పిక కాశీనగరానికి దురు చెయ్యాలి. అప్పిథు నేను తువు రిని యథోచితంగా నిత్యరిస్తాను ,” అన్నాడు .

శిష్టిడి ఆహ్వానానికి గు ర్ర మచాలా సితో షించి సిరేనన్నాడు .

కాశీరాజ్యానికి తిరిగి వెళ్ళిన కొంత కాలా నికి రాజకుమార్తె డు రాజ్యాభిషిక్తుడయ్యా య్త . ఒకనాడతనికి తన గు ర్ర మవిషయం జ్ఞాపికం వచ్చింది. వెంటనే అతడు ఒక నౌకరును పిలిచి, “నువ్వు తక్కువ నగరం వెళ్ళి, శిల్పా చార్యుణ్ణి కలు సు కుని, ఆయ నకు ఈ ఆహ్వాన పిత్రిక అందజెల్పు !” అన్నాడు .

శిల్పాచార్యుడు ఆహ్వానం అందు కుని కూడా వెంటనే బయలు దేరలేదు . రాజ

సింహాసనం ఎక్కిన మోజులో వుంటాడు. రాజ్యభారం ఎలాంటిదో తెలిసేవచ్చాక చూద్దావు ను కున్నావు .

ఆ ప్రకారమే శిల్పాచార్యుడు కొంతకాలం గడిచాక, కాశీనగరానికి వెళ్ళి, రాజప్రాసాదంలో మళ్ళీ శిష్టి శిష్టిచూడబోయాడు . రాజు గారి గురువు మరుచ్చాడని సిభాసిద్ధులు శిల్పాచార్యుడికి చాలా వుర్యాద చూపించి, ఉన్న తాసినం ఇచ్చారు .

గురువు మళ్ళీ చూసిన తరువాత రాజుకు పాత పిగ జ్ఞాపకం వచ్చి కోపం పొంగిపొరుగున్నది. అతడు చూడటం వుద్యలో గురువు ముక్తేసి తీసుకుంటూ చూస్తూ, “పుట్టివున్నావు పీడికెడు తిన్నందుకు శింపించిన వాణ్ణి, చేతికి అందిమ్మోత చంపకుండా వదిలిపెడతారా?” అని అడిగాడు .

సభలో ఇంకెవరికీ అర్థంకాకుండా, శిల్పాచార్యుడికి చామభయం కలిగించి, తరవాత వీలు వెంట ఆయనను చంపాడన్నది రాజు ఉద్దేశించాడు .

అయితే, రాజు అనుకున్నట్లు శిల్పాచార్యుడు దెదరలేదు . పేళ్ళప్పుడాయన ఈ విధంగా రాజు రహస్యం బయటపెట్టేశాడు :

“ఓ రాజా! నువ్వునా దగ్గర శిష్టి శిష్టివిగా, నా బాధ్యత కింద మళ్ళీ సిద్ధులలో నీ తాపాత్రకు తగనిపిని చేశామా శిష్టి శిష్టి ద్వివర్తనను దండించి, సిన్హార్గంలో పేట్టటం గురువు మావిధి. నిన్నానాడు నేను దండించి మూడకపాతే, నువ్వీపాటికి కాశీరాజ్యానికి రాజుగా వుండటానికి మారుగా, దొంగవై మూడు మాలు ద్వివర్తనలైన వాల్మీకి, తప్పిచేసే నమ్మోత దండించిన వారిపేసన్నతూ అగ్రహం చెందరు, కృతజ్ఞత చూపుతారు!” అన్నాడు శిల్పాచార్యుడు .

అసెలు వెషియం సిభవారందరికీ తెలిసే పోయింది. రాజుకు అవమానం అయింది. అతడు సింహాసనం దిగి గురువు ముక్తేసిపే బడి, “వుహను భావా, వుళ్ళి తప్పిదారిన పిడిన నా వు నమ్మి ను సిరి అయిన దారిన పేట్టామాక తజ్ఞాణ్ణి!” అన్నాడు .

రాజులో వచ్చిన వుంచి వూర్పుకు, సిభాసిద్ధులతోపాటు గురువు ముక్తాడా ఎంతగానో ఆనందించాడు . రాజు కోరికపేసల్పాచార్యుడు తన కాపితం తన శిల నుంచి కాశీకి వూర్చి, ఆస్థాన ఆచార్యుడుగా మూటూ, రాజును సిరి అయిన వూర్గాన నడిపించాడు .

జరిగిపోయిన పొరబాటు

ప్రతాపిరాయుడు అనే జమ్మిందార్లు, సూర్యభూపతి అనే మరొక జమ్మిందారు కుమార్తె అనంతలక్ష్మి అనే ఆమెను వివాహమాడాడు. ప్రతాపరాయుడి జమ్మిందార్లు, సూర్యభూపతి జమ్మిందార్లు పురొక యాభైగ్రామాలు అధికంగా మూడేవి. వివాహం జరిగినప్పటి నుంచి అనంతలక్ష్మికి, తన తక్కువ స్థాయి జమ్మిందార్లు నుంచి వివాహమాడానన్న అనంతలక్ష్మి నుంచి నెల నెల పొదులు తూండేది. ఆ కారణంగా, భర్తను సూటిపాటి పూటలతో దేవుని పొదులు స్త్రీ, దివాణంలో చిన్నా పేద ఉద్యోగి అందరిచేతా చాటు పూటగా గయ్యాలి జమ్మిందారి అనిపించు కునేది. ప్రతాపిరాయుడు పూటల భార్య గయ్యాలితనాన్ని పట్టి పట్టనట్లు పూర్తిస్తాడేమో.

వాళ్ళ వివాహానికి యాభై ఏళ్ళు నిండినై. ఆ రోజు ఉదయానే ఇద్దరూ గుర్రపుబిగ్గిలో దాపులనున్న కొండ ప్రాంతానికి వెళ్ళి, అక్కడనున్న చెట్టుచేమల్ని, ఆ చెట్టుపక్కల మేస్తున్న పశు మూలనుండలనూ చూసి ఆనందించ సాగారు. ఉన్నట్టుండి అనంతలక్ష్మి భర్తకు, అక్కడ గొర్రెల పుందలో మళ్ళీ ఒక పోదేలు నుంచి పూటలూ, “పునవివాహానికి యాభై ఏళ్ళు నిండిన శ్రీభాగవతంలో, ఆ పోదేలు నుంచి దివాణంలో అందరికీ ఎందు భోజనం ఏర్పాటు చేద్దాం,” అన్నది.

అందుకు ప్రతాపిరాయుడు అయిష్టిగా తలపింకిస్తూ, “యాభై ఏళ్ళ నాడు జరిగి పొరబాటు కు, ఈ రోజు ఆ పోదేలు నుంచి శింషదం ఎందుకు?” అన్నాడు.

‘మామిడి పళ్ళ పండుగ’

మనదేశంలో జరుపుకునే పండుగలకూ, ఆయా ప్రాంతాలలో జరిగిందని చెప్పుకునే పూర్వగాథలకూ సంబంధం ఉంది. కార్తెక్కాల్ అమ్మయార్ గా ప్రసిద్ధిగాంచిన పునిదవడికి, తమిళనాడు లోని ‘కార్తెక్కాల్’ పట్టణంలో యేటా నాలుగు రోజుల పాటు జరిగే ‘మామిడి పళ్ళ పండుగ’ కూడా సంబంధం ఉంది. శివభక్తురాలైన పునిదవడి గౌరవాధ్వై ఈ పండుగ జరుపుకుంటారు. శివభక్తి తత్పరులైన 63వుంది నాయనార్లలో కార్తెక్కాల్ అమ్మయార్ ఒక్కరే మహిళ కావడం విశేషం.

ధనికవర్తకుడైన పిరవు దత్తన దర్మపత్ని పునిదవడి. ఆమె పిరవు శివభక్తురాలు. ఒకనాడు ఆమె భర్త అరుదైన రకానికి చెందిన రెండు మామిడిపళ్ళు తెచ్చాడు. ఆ రోజే ఒక శివభక్తుడు వాళ్ళ ఇంటికి అతిథిగా వచ్చాడు. పునిదవడి ఆయనకు భక్తిశ్రద్ధలతో భోజనం పెట్టి, ఒక పూ పుడి పండువు తినడానికి ఇచ్చింది. ఆ పండువు లో భర్త ఇంటివద్ద లేడు. ఆయన వచ్చి భోజనానికి కూర్చుని ఒక పూ పుడి పండువు తిన్నాక, తాను తెచ్చిన రెండో మామిడి పండువును అడిగాడు. పునిదవడి పూజగదిలోకి వెళ్ళి శిష్యుని ప్రార్థించగా అతడు పూ పుడి పండువు ప్రిసాదించాడు. దానిని రుచి పూసిన వర్తకుడు ఇది తానెప్పుడూ తిన్న దానికన్నా చాలా రుచిగా ఉండడంతో ఇది ఎక్కడిదని ఆరా తీశాడు. అది శివప్రసాదమని పునిదవడి చెప్పింది. అది జరిగింది తమిళ ఆణిమసం వర్ణమి నాడు.

దానికి గుర్తుగానే ఇవాళ కూడా యేటా ‘ఆణి’ మాసం పౌర్ణమినాడు కార్తెక్కాల్ లో శిష్యుని స్వేకరించి, ఆశీర్వాదిస్తాడన్న విశ్వాసంతో భక్తులు వీధుల్లో పూ పుడి పళ్ళను ఉంచి ప్రార్థనలు జరుపిస్తారు.

విష్ణు కథ

బుద్ధుని ఆగవు నానికి కపిలవస్తి నగరం స్వాగతశోభతో వెల్లివిరిసింది. (విపించానికి జ్యోతిగా నిలిచిన బుద్ధుడేమిట తవు నగరానికి చెందినవాడైనందుకు పౌరులు పొందుతున్న ఆనందానికి అవధులు లేమాతవు కు ఏలిక కావలసిన రాకుమార్తె, సిర్వపూనవాళి పూనవతకు చక్రవర్తి అయి నంపు కు పొంగి పొత్తున్న నిండు హి దయాలతో దారి పోడ మా పిమ్మల్నూ బర్పారే .

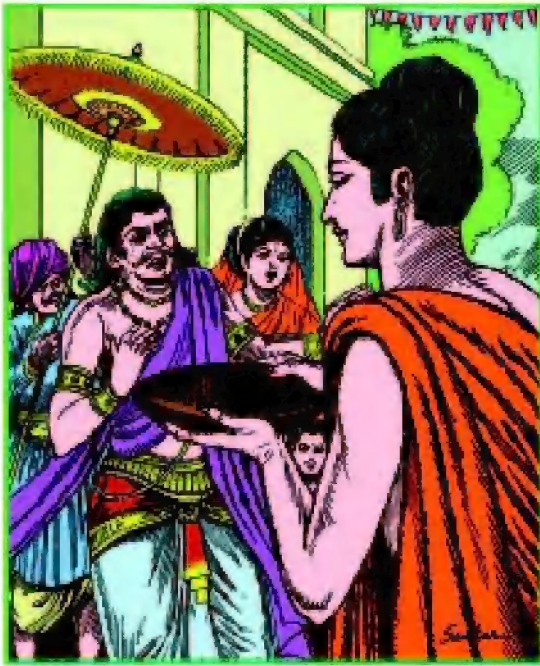
కుమార్తె ణ్ణి ఆలింగనం చేసి కోవడానికి వద్దు ధృష్టాశ్రద్ధుడనవు హారాజు వీత హి దయం తహితహిలాత్తు తున్నది.

బుద్ధుడు వస్తున్నాడు . అర్థనిపు లితనైతా లతో, శిరప్పు వంచని గుభీరగవు సంతో, నిశ్చల శాంతవదనంతో కర్మ ణాపూర్తిగా వస్తున్న అతని వెనుక, “బుద్ధుం శరణం గచ్ఛామి, ధర్మం

శరణం గచ్ఛామి, సింఘం శరణం గచ్ఛామి, ” అనే వాక్యాలతో అసింఖ్యాక జనసిందోహం చేస్తున్న ధ్యానం, గంభీర సిప్పు ద్ర పూషిలా వినవస్తున్నది.

యశోధర, రాహులు ధృ, శ్రద్ధోదన్త ధృ రాజప్రాసాదం సాపానాలు దిగి ఎదర్ర చూస్తున్నారు. చెన్నుడు ప్రాంగణం ముందుకొచ్చి నిల్చుని ఆనందాత్ర మలు రాల్చుతూ ఎదుర్ర చూస్తున్నాడు .

బుద్ధుడు భిషాత్ర పట్టుకొని రాజ ప్రాసాదాన్ని చేర్ర కున్నాడు . రాహులు ధృ విర్రగ్గ న వెళ్ళి తండ్రి పాదాలపై మోకరిల్లాడు. యశోధర చిరకాలానికి కనిపించిన భర్త (విసిన్నవదనాన్ని తదేకంగా చూస్తూ, అలాగే అతని పుంపు మోకరిల్లింది. అతని పాదాలపై తలవాల్చి కన్నులతో అడ్డుకొన్నది. ఆమె కళ్ళలోని మంచి

పుత్రాల్లాంటివాప్పిజలంబుద్ధునిపాదాలను కడిగింది.

బుద్ధుణ్ణిఅలింగనం చేసి కోవాలని చేతులు చాచివచ్చిన శ్రద్ధదనుధు, అతని పిరివ్రాజకరూపాన్ని, భిషాత్రనూ చూసి అలాగే పుతి పొర్లు నిశ్చేష్టుడైపోయాడు. ఆ వద్దరాజువున్ను భిక్షుమా వచ్చిన కుమార్తెణ్ణి చూసి విలవిలలాడిపోయింది, కన్నీరు కారింది. అలింగనానికి చాపిన చేతులు చలనం లేకుండా అలాగే ఆగిపోయాయి.

“నాయనా! రాకుమారా! సిద్ధార్థా! గతమా! కుమారా! ఏమిటిది? ఏమిటిది?” అంటూ శుద్ధోదనుడు పిచ్చివాడిలాగ ఎలుగెత్తి వాపోతూ అలాగే కూలబడి పోయాడు, మూర్ఛ పొయాడు.

బుద్ధుడు తండ్రితలను ఒడిలో పేట్టుకొని, తనకాషాయ ఉత్తరీయంతో వీవన విసీరాడు.

కుమార్తె నిస్పృహతో శ్రద్ధదనుధు తెప్పిరిల్లాడు. “తండ్రీ! ప్రిణామం పులు! నేను సిద్ధించిన అర్థముగలవాడిగా సిద్ధార్థుడినై వచ్చాను!” అని అంటున్న బుద్ధుని పూటలు అవుతం లాగ వినిపించాయి. అతని అరవూర్పు కన్నులు వెన్నెల జల్లుతున్నవి. బుద్ధుని పుఖంలో దివ్యతేజస్సు కనిపించింది, అనిర్వచనీయమైన ప్రభావమేదో శుద్ధోదనుణ్ణి ఉత్తేజితుణ్ణి చేసింది. అశాంతి నుండి శాంతికి, చీకటి నుండి వెలుగుకు, భ్రమ నుండి నిత్యానికి తీసుకువెళ్ళింది. బుద్ధుని శరణు గచ్చావు! అనే పూటలు చెవుల్లో పూర్తిమోగుతున్నాయి. శ్రద్ధదనుధు అదే అంటున్నాడు. రాహులు ధు కూడా అలాగే పిలుకుతున్నాడు. ప్రిణామం అలాగే పూపిస్తున్నది. యశోధర కన్నులు మూసుకొని, గుండెపై చేతులుంచుకొని ధ్యానము ద్రలో ‘బుద్ధం శరణం గచ్చామి’ అని జపిస్తున్నది.

అస్పృహ బుద్ధుడు రాహులుడి తలనిమిరి, “కుమారా! నీవు కూడా బుద్ధుడినై ధర్మాన్ని, సింహాన్ని అనుసరిస్తూ నమతకు సార్థకత చేకూర్చుకొని ఆశీర్వాదిస్తున్నాను! బుద్ధుడంటే ఎవరో తెలుసా? నీవన్న కున్నట్లుగా, నేను మాత్రమే బుద్ధుడిని కాను! ఉత్తమ ధర్మాలను, అహింసను ఆచరించే వారందరూ బుద్ధులే! బుద్ధత్వమే పూనుత్వం! బుద్ధత్వం పొందిన మానవజాతి బుద్ధుడు. అట్లు వంటి మానవజన్మను సార్థకం చేసి కున్న బుద్ధుడే ఈ లోకానికి కావలసినవాడు, జీవకోటికి శరణ్యం! బుద్ధులు ఉపదేశించిన ధర్మాలే మానవాళికి నిజమైన శాంతినిస్తాయి.

ధర్మమే లోకానికి శరణ్యం! బుద్ధులతో కూడిన
సింఘమే ఈ జగత్తుకు శరణ్యం!” అని
చెప్పాడు.

యశోధర కన్నులు విప్పి బుద్ధుణ్ణి నిశ్చ-
లంగా చూస్తూ, “స్వామీ! నన్ను మీకు
భిక్షగా సింపుర్పించు కుంటున్నాను. ఇంత
వరకు నేను గహీణిని. ఇప్పింపు నేను వ్రాసిన
సాధు ధర్మానికి అంకితవస్తువును విరివ్రాజకను.
మీ అత్యున్నత జ్ఞానంలోని జీవించడం నా ధర్మం.
స్త్రీలకు బౌద్ధసింఘంలో అర్హతను, స్థానాన్ని
ప్రసాదించండి!” అని అర్థిస్తూ భక్తితో ప్రణా-
మిల్లింది.

ఆవిధంగా యశోధర బౌద్ధధర్మాన్ని స్వేక-
రించినమై దట్టి పుహీళ అయింది.

ఆనందబాప్సాలు కార్తవ్యతా, తనను ఒక
పేన్సిథిగా, దేవతగా అరాధనా భావంతో
చేతులు జోడించి ఉన్న చెన్నుడిని బుద్ధుడు
చూసి అప్రయోగంగా దగ్గరకు తీసి కుంటూం-
డగా, చెన్నుడు నమస్కరించబోతూంటే
వారిస్తూ బుద్ధుడు, “చెన్నా! ఎంత గొప్పవారై
పౌర్ణ నప్పటికీ పీన్సులే పేద్దలను గౌరవిం-
చాలి, పై జించాలి. నువ్వూ నాకు ఇప్పటికీ
పై జనియ్యి డివి. నన్ను ఈ కపీలవస్తువు డివి
విశాల విశ్వంలోకి దాటించిన మిశ్రాస్తూర్తివి
కదా! నేను తెలుసుకున్న నిత్యాల్ని, ధర్మాల్ని
చెప్పి సుతమాత్రాన నన్ను భగవానుడని అను-
కోవడం గాని, భగవానుడని ఆరాధించడం
గాని, నేను ఇష్టపడను. వ్యక్తి ఆరాధన ఆనంద
నిచ్చును. భగవానుడనే భావన కూడా అంతే!
పూను ధర్మాన్ని ఆచరించడమే కావలసినది!”
అన్నాడు.

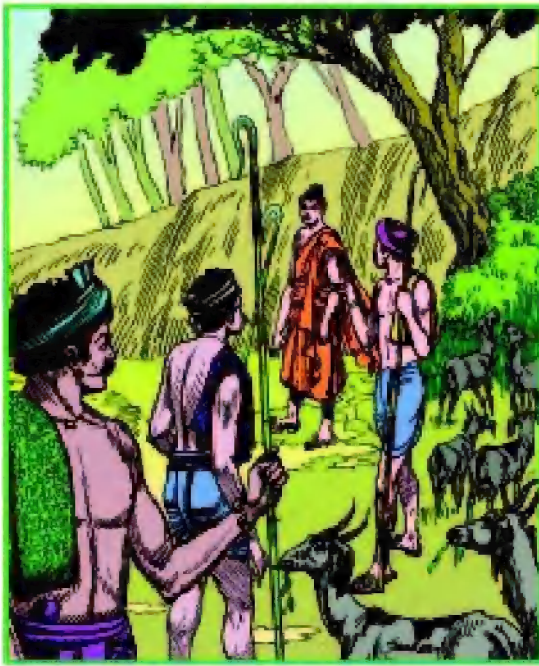
చందమామ

బుద్ధుని మాటలకు చెన్నుడు అర్థిస్తున్న-
ట్టుగా, “బుద్ధభగవానుడు” - అని అనుకోవ-
డంలోనే పూకు ఎంతో తేలిక, ధర్మచరణపిట్ట,
సింఘులవపిట్ట అకుంఠిత భక్తి విశ్వాసాలు
కలుగుతున్నవి. బలమైన అనుబంధాన్ని
నిలుపిత్తున్నవి. కనుక, నిన్ను భగవానుడని
ఆరాధనా భావంతో పూసికోవడానికి, పీల్చు
కోవడానికి పూకు గల్యావచ్చును కాదనక
అలాగే ఉండనియ్యి!” అన్నాడు.

అప్పట్నుంచి బుద్ధుడు బుద్ధభగవాను-
డుగా పిలువబడ్డాడు. బుద్ధదేవతని పించు-
కున్నాడు. ఉత్తమ పూనువేదేవత! అనే
అర్థంగా బుద్ధుడు దానికి తటస్థంగా ఊర్చుకు-
న్నాడు.

శాక్యవంశంలో కొద్దిపుండ్రి తప్పి అందరూ
బౌద్ధధర్మాన్ని స్వేకరించారు. బుద్ధుని ఆదే-
శాలను, ఉపదేశాలను ప్రచారం చేశారు,

భిర్ర ముగ్గు గా వూ రాత్తు . సిపు స్త్రీ సింపిదలను
సింపూ నికి అర్పించారు . సుమకు అంకిత
వు యా శ్రుత .

తొలిను చివ్రి ప్రితర్ణిగా ఉన్న దేవదత్తుడు
వూ త్రం స్పిర్థతో బొద్ధధర్మాన్ని నిరసీస్తూ,
బుద్ధుని వూ గానికి వ్యతిరేకులైన వారిని
కూడగట్టుకొనివెళ్ళాడు.

కపీలవస్త్రీ నగరం నుండి బుద్ధుడు తిరిగి
ప్రియాణవు యా శ్రుత . అతని అను యో యు
లతో, శిష్యులతో బాటు య శోధర, రాప్తి
లుడు కూడా వెంట వెళ్ళారు.

ఆ తిరు గు ప్రియాణంలో బుద్ధుడు
సుజాత ఇంటికి భిక్షువుగా వెళ్ళాడు. సుజాత
కువూ ర్ణ ణ్ణి ఆశీర్వాదించి బుద్ధుడు రాప్తి లు
డితో, “రాప్తి లా! ఈ సి జాతు ధు నీకు
తప్పు శ్రుత . వీ రున్నూహీతు లై అప్తిత్య సాద
రులై వర్ణవిభేదాలకు అతీతమైన మానవ

త్వాన్ని, వస్తి ధైక కుటుంబాన్ని ప్రపంచానికి
ప్రిబోధించండి!” అని చెప్పాడు .

సి జాత బుద్ధుని శిష్యురాలిగా య శోధరకు
తొడు కలిసింది. గ హీణు లు గా ఉంటూ నే
స్త్రీలు బొద్ధ ధర్మాన్ని అవలంబించి, పీల్లలను
ఉత్తవు వూ నము గా తీర్చిదిద్దే వూ త
వూ ర్తలైఉండాలని నారీలోకానికి బోధించి
ధర్మసింహాలను చేయ వలసిందని య శోధర,
సి జాతలకు ఆదేశించాడు .

బుద్ధుడు తన అను వర్త ల్మని శిష్యులందరినీ
ధర్మపత్ర సింహాలనకు నలు దిక్కులకూ
పింపించి, య శోధరను , రాప్తి లు ణ్ణి కపీల
వస్త్రీ నగరానికి వెళ్ళి వృద్ధుడైన శ్ర ద్ధోదను డిని
కనిపేట్టుకొని, శాక్యవంశాన్ని ధర్మవూ గాన
నడపమని చెప్పి పంపాడు.

బుద్ధుడు ఒంటరిగా అరణ్యవూ గం
పట్టాడు. ఘోరారణ్యంలో, ఘోరాతి ఘోరుడై,
క్రూరత్వానికి మారుపేరైన ‘అంగ్ర శివూ లి’
అనే దోపిడిదొంగ ఉన్నాడు . వు ను ప్తి లు చేతి
బొటనవ్రేళ్ళు దండగా గుచ్చి మెడలోవేసుకు
న్నాడు . ఆ బొటనవ్రేళ్ళు అతనికి భయ పిడి
దాసాహిం అని ప్రాణాలు దక్కించు కొన్న
వారివీ, అతనిచేత చంపబడిన వారివీ .

తనకు భయ పిడనివాడుంటూ ఈ ఘో వీర్మద
ఉండలేదనిపించు కోవాలని అంగ్ర శివూ లి
ఉద్దేశం.

దారిలోకొందరు గొర్రెల కాపిరు లు బుద్ధుణ్ణి
చూసి, “స్వామీ! అటుగా వెళుతున్నారా? ఆ
దారిని నలభైయూ ఖైవు ందికి తక్కువ
సంఖ్యలో వెళ్ళడానికి ఎవరూ సాహసించరు .
అక్కడ అతి భయంకరమైన గజదొంగ

ఉన్నాడ. ఒంటరిగా చిక్కినవారందరి ప్రాణాలూ తీస్తాడు!” అన్నాడు.

కాని బుద్ధుడు ఆ గొర్రెల కాపరుల హెచ్చరికలు లోపపట్టకుండా అరణ్యంలో వుండుకు నడిచాడు.

ఒంటరిగా ఎదురుగా వస్తున్న బుద్ధుణ్ణి అంగుళిమాలి ధూరం నుంచి చూశాడు. కాషాయ వస్త్రం కప్పే అతడేదో దాన్నిన్నాడు.

అంగుళిమాలి భయంకరమైన రక్తమీస వురకలతో తళతళమెరుస్తున్న తన పేదలకత్తిని ఎత్తి యుక్తిపీస్తూ, “ఎవర్నమ్మో? ఏమిటో దాన్నిన్నామా దాన్నిలా ఇమ్మో!” అని అజ్ఞాపించాడు.

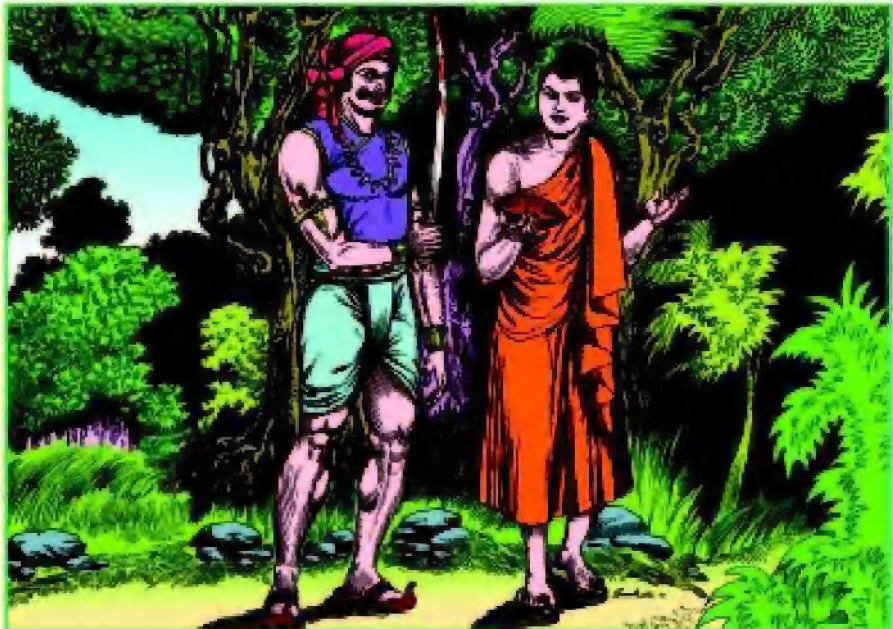
బుద్ధుడు చిర నమ్రతో కావిగ్రద్ధపూట వుండచిన భిషాప్రసాద తీసి అంగుళిమాలికి ఇచ్చాడు.

అంగుళిమాలి దాన్ని పట్టుకొని తిప్పీ తిప్పీ చూసి, “భిక్షాపాత్ర! నీవు బిచ్చగాడివైతే అయ్యావుగాని, నన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తున్నట్లుగా వచ్చి, ఎదురు నిల్చి చిర నమ్రచిందిస్తూ నా చేతికి ఒత్తి చిప్ప అందించడానికి నీకెన్ని గుండెలు! నీకు భయం లేదా? నేనెవరో తెలుసా?” అన్నాడు.

“నమ్రాన నీవే, నేనై నీవీని. ఎందుకు భయపడాలి?” అన్నాడు బుద్ధుడు.

“నమ్రానాకు భయపడి, బుద్ధిగా నీ బొటన వ్రేలు ఇచ్చి ప్రాణాలు దక్కింపుకొని ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళు; లేదా ఇప్పుడే నిన్ను చంపితాను; తర్వాత నీ బొటనవేలు తీసికొని వూలలో కలుపితాను!” అన్నాడు దొంగ.

“నమ్రానన్ను చంపితామా అంటే కద! పిట్టైన ప్రాణి ఒక్కరికీ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, ఏదో

ఒకలాగ చామూతప్పిదు కదా! కావాలంటే ఇప్పిడే చంపిసింతోషంగా చావడానికి ఇష్టి పిదు తున్నాను. ఈ రోజు నన్ను చంపితామా రేమిదు మ్మచస్తామాఅల్లు తే, ను మ్మనాలాగ నిశ్చింతగా నమ్మతూ ను తుమ్మతు న్నెకరించ గలవా? నేను ఏ ప్రాణికి హని కలిగించలేదు, అనే త ప్పిత్తో ఆనందంగా, నీ కత్తికి తల ఒగ్గగలను, నీకు చామదగ్గర పిడినప్పిదు, నాలాగ ఆనందంగా ఉండగలవా? చెప్ప...!” అన్నాడు బుద్ధుడు.

ఆ వూటలతో అంగుళిపూలి తల తిరిగి పోయింది. ఆలోచనలో పడ్డాడు. తాను చేసిన పూరాలన్నీ తలపు కొని భయంతో కంపించి పోయాడు. తన పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం లేదు! ను హాపాపి అల్లు నతనను “పుంచగలవాడు ఎవడు? ఎవడా దయూ శ్రమో దొంగకు ఆవేద నలో బుద్ధుడు స్ఫురించాడు. అదివరకు బుద్ధుడి గురించి ఎంతో విన్నాడు. పిఠిని, లేడిని, పావును, కప్పిని ఒకేలాగ చూసు కరణామూర్తి అని విన్నాడు. ఆ బుద్ధుడే తనకు దిక్కు! అను కొంటూ ‘బుద్ధుం శరణం

గచ్ఛామి!’ అని తనలో అనుకుంటు న్నట్లుగా పిలిచాడు!

“అంగుళిపూలి! నేనే ఆ బుద్ధుణ్ణి! నీ కోసినే వచ్చాను. అందుకే, నీకు భిక్షాహారం అందించాను. గత జీవితాన్ని ను రిచిపా! బొడ్డు భిక్షమా నా శిష్యుడు గా నాతో రా! పిద పాదాం!” అన్నాడు బుద్ధుడు.

“బుద్ధభగవానుడా!” అంటూ అంగుళి పూలి బుద్ధుడి పాదాలపైపిడి, “నేనెక్కడినే బాగు చూసి కోవడు సిరిచాడు, నా అనుచరు లందరూ నీ శిష్యులు -భిక్షువు!” అంటూ అంగుళిపూలి తన వారినందరినీ పీలించి, తనలాగే అందరినీ అనుగ్రహించవలసినందని బుద్ధుణ్ణి వేడుకున్నాడు.

అంగుళిపూలి, అతని అనుచరులు పిల్ల వురు బొడ్డుభిక్షువులై బుద్ధుని వెంట వెళ్ళారు.

బుద్ధుని ఉపదేశాలను విని ఎందరెందరో అధర్మపరులు, దుర్మార్గులు తమ గతాన్ని ఏవగించుకుని పిశ్చాత్తాప్తితైబుద్ధుని శిష్యులై భిక్షువులై సంఘసేవకు అంకితమై, శేషజీవి తాల్చి హితం చేస్తు కున్నారు.

రాజుగారి బావమరిది

ఒకనాటిప్పుడు వు హనున డేన రాజు భారత దేశం అంతా జల్లుంచి చక్రవర్తి అయ్యాడు. వు హనున డికి ఓడిన రాజులందరూ అతనికి సావుంతులై అతని నిర్ణయాలును బట్టి పిరిపాలించసాగారు.

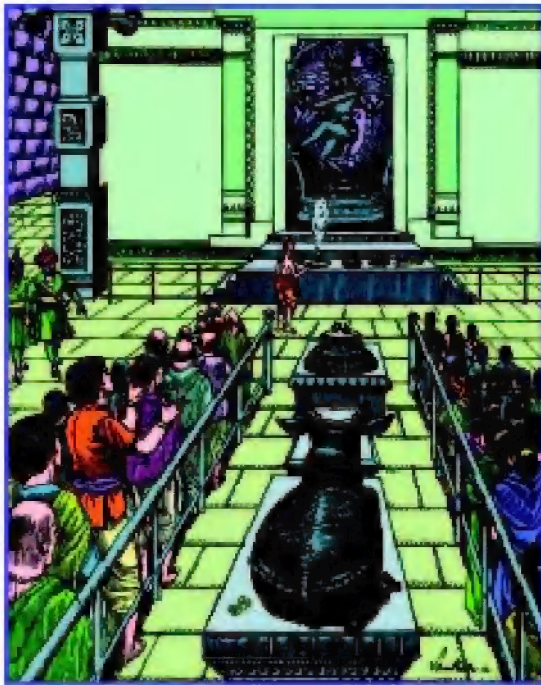
సామ్రాజ్యం స్థాపించుకొని ఎన్నో యుద్ధాలు చేసినప్పటికీ వు హనున డు ప్రజాకంటకుడు కాదు. పేగ్గా, ప్రజావుంగు రించి ఆయన చాలా శ్రద్ధగా ఆలోచించేవాడు; అందుకొరకు అనేక ప్రణాళికలు మేసి, సామ్రాజ్యం పంతు అవులు జరిపించేవాడు. అందు చేత వు హనున డి సామ్రాజ్యంలో అన్ని దేశాలూ నీ భింగగా ఉండేవి. ఒక్క కొనలదేశం వు టుకు ఈ విషయంలో వేరగా ఉంటూ వచ్చింది.

తన ప్రణాళికలు అన్ని ప్రాంతాలావుంచి ఫలితాలను ఇన్నిన్నప్పుడు ఒక్క కొనలలో అవి ఎందుకు నిరుపయోగం అవుతున్నాయో వు హనున డికి అంత బట్టలేదు. ఈ విషయమై ఎంత సమాచారం సేకరించినప్పటికీ

ప్రయోజనం లేకపోయింది. చక్రవర్తికి రాజు మిత్రులు ఉండేవాడు. ఆయనకు దగ్గర బంధుమగ్గుణిధి అనే అవూయకుడు ఒకడు ఉండేవాడు. గ్రణిధి సింభాషణ అందరికీ నవ్వాపిట్టించేదిగా ఉండేది. వు హనున చక్రవర్తి కూడా తన వు న్ని కు విశ్రాంతి కావలసిన్నప్పుడు గ్రణిధిని పిలిపించి, అతన్ని వాగించి, అతని అవూయకు సింభాషణ విని ఆనందించేవాడు.

గ్రణిధికి దైవభక్తి హేచ్చు. భారతదేశంలో ఉండే అందరూ దేవతల దర్శనమూ చేసి కుని, మిశ్రాం సింపాదించాలని అతని ఆశ. కొనలదేశంలో ఊరికొక దేవత ఉన్నదనీ, గ్రడి లేని గ్రామం లేదనీ, చివరకు కీకారణ్య ప్రాంతాలలో కూడా అతి ప్రాచీనవివిత్రదేవాలయాలు ఉన్నాయనీ విని గ్రణిధి ఆ దేశంలో యాత్రలు చేయాలని బయలుదేరాడు.

గ్రణిధి ధీయాణం నీ ఖంగానూ, శీఘ్రంగానూ సాగగలంబులకు రాజమిత్రులు ఉ

అతనికి ఒక రథాన్ని, సారథినీ ఏర్పాటు చేశాడు. కొలసిరిహిద్దులో ప్రవేశిస్తూనే గుణనిధి రావు పిలిచి అనే గ్రామం చేరాడు. అక్కడ ఈశ్వరుడు నటరాజు రూపంలో వెలిశాడుట. ప్రజలు నటరాజుకు ఒక అంద మైన దేవాలయం నిర్మించారు. గుణనిధి ఆ ఆలయాన్ని చూడగానే మితిమీరింది, వుందిరం లోపల దేవశిల్ప వూరిని చూసి పరవశించి పొల్చి, “హిరహిర వు హదేవా!” అంటూ గట్టిగా అరిచాడు.

పురుషుల ఇద్దరు భటులు ఎక్కడి నుంచో ఊడిపిడి, ఆయనను పట్టుకున్నారు.

గుణనిధి ఆశ్చర్యపొల్చి, “ఇదేమిటి?” అని అడిగాడు.

“గర్భగుడిలో శబ్దం చెయ్యటం నేరం. గ్రామాధికారి దగ్గరికి వెళదాం పద,” అన్నారు భటులు.

తనకు ఆ సంగతి తెలియదనీ, మొదటి తప్పిగా ఎంచి వదలి పట్టును నీ గుణనిధి ఎంతో వేధుకున్నాడు. కాని భటులు అతడి పూటచే వినిపించుకోక, గ్రామాధికారి వద్దకు రమ్మని తొందర పట్టారు. విధిలేక, గుణనిధి వాళ్ళ వెంట పోవటానికి సిద్ధపడ్డాడు.

దేవాలయంలోనే ఉండి ఇదంతా చూస్తున్న ఒక యువకుడు నెమ్మదిగా గుణనిధిని సమీపించి, “ఎందు కయ్యా, వీళ్ళతో గొడవ? ఇద్దరికీ చెరోక రూకా పారేస్తే, నీకే బాధా ఉండదు,” అని రహస్యంగా చెవిలో చెప్పి పక్కకు తప్పికున్నాడు.

వెంటనే గుణనిధి ఆ భటులకు చెరి ఒక వెండి రూకా ఇచ్చుకున్నాడు. వాళ్ళు వెళ్ళి పొయ్యారే. తరువాత గుణనిధి ఆ యువకుడికి తన కృతజ్ఞత చెప్పుకుని, “గర్భగుడిలో దేవుడి పేరు ఉచ్చరించటం నేరమెలా అయిందీ?” అని అడిగాడు.

ఆ యువకుడు నవ్వి, “ఈ దేశంలో ఇది తప్పి, ఇది ఒప్పు అని నియమం ఏమీ లేదు. ఎప్పుడు ఏది నేరం అవుతుందో, ఈ ఊరి వాళ్ళం వూకే తెలియదు. వూకు తెలిసే నది ఏమిటంటే, రాజభటులు వూమీద నేరం ఆరోపించి పట్టుకున్నప్పుడు వాళ్ళకు లంచం ఇచ్చి వదిలించుకోవటం. గ్రామాధికారి దాకా పోతే, అతడికి ఇంకా పేదలంచం ఇచ్చుకోవలసి వస్తుంది,” అన్నాడు.

గుణనిధి తెల్లబోల్చి, “గ్రామాధికారి కూడా లంచం మిచ్చుకుంటాడా? అలాట ప్పిడు మీ రాజాగారికి ఫిర్యాదు చేసి కోవచ్చునే?” అన్నాడు.

“ఏమి ఫీర్యాదు చేస్తా? అయిన రాజు గారి బావవు రిది!” అన్నాడు ఆ యువకుడు.

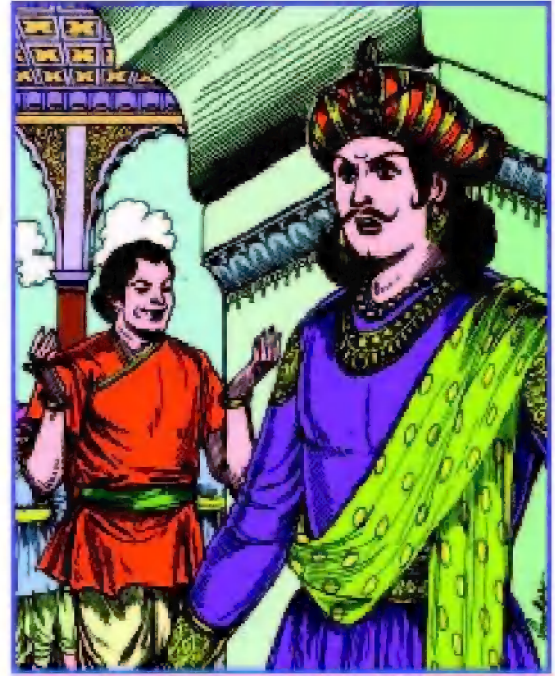
గృణనిధి తాను రాజరహితమైనది బంధుమానని చెప్పినమీదట ఆయనకుడు, “మీరు ఈ సంగతి గ్రామాధికారికి చెప్పకుండా, ఇక మీదట మీకు ఏ ఇబ్బందీ ఉండదు,” అని చెప్పాడు.

గృణనిధి అలాగే చేశాడు. అతనికి ఆ గ్రామంలో వురి ఎలాటి ఇబ్బందీ కలగలేదు. అంతా సుఖంగా జరిగిపోయింది. మిగతా గ్రామాలలో కూడా అతను అలాగే చేసి తన తీర్థయాత్రలు నిర్విఘ్నంగా కొనసాగించుకున్నాడు. అయితే తాను చూసిన ప్రీతి గ్రామంలోనూ, రావు పీఠిలో లాగా, రాజభటులు ప్రజలను అయిన దానికి, కాని దానికి భయపెట్టుతూ ఉండుటనూ, లంచాలు పిచ్చుకుంటూ ఉండటమూ, అందులో కొంత భాగం తమ పేరిటాధికారులకు వాటా పెట్టుతూ ఉండటమూ కనబడింది. ఆ అధికారుల మీద ఫిర్యాదు చెయ్యటమంటే ప్రజలకు భయం. ఎందుకంటే, వాళ్ళు అందరూ రాజుగారి బావవు రవులే!

ప్రీతి ఊళ్ళోనూ జను, “ఛా గ్రామాధికారి రాజుగారి బావవు రిది అయిపోయాడు! పైమేం చెయ్యగలం?” అనటం గృణనిధి విన్నాడు.

గృణనిధి తీర్థయాత్రలు పుగించుకుని వచ్చినట్లు తెలిసి, వు హునుడు అతన్ని పీలీపించి, యాత్రావశేషాలు అడిగాడు.

గృణనిధి చూసిన విశేషాలన్నీ చెప్పి, “రసకత్వంలో ఆ కష్టితరవాత ఈ కోసలరాజునే చెప్పకోవాలి. ఆయనకు ఎంత

మంచి బావమరుదులు ఉన్నారో చెప్పలేం!” అన్నాడు.

వు హునుడు నవ్వుతూ అడిగింది, “లెక్కపెట్టలేకపోయాడా?” అన్నాడు.

“ఎలా లెక్కపెట్టేది, ప్రీతి? ప్రీతి గ్రామాధికారి రాజుగారి బావవు రిదే. రాజ్యానికి సింబంధించిన వ్యూహాలు చూపారా రాజుగారి బావవు రవులే,” అన్నాడు గృణనిధి.

ఈసారి వు హునుడు నవ్వురాలేదు. అయిన గృణనిధిని ప్రశ్నించి, అతను తనకు చెప్పిన మాట కోసలప్రజల నోట విన్నదేనని స్పష్టం చేసి కున్నాడు. అయినకు ఇందులో ఏదో రహస్యం ఉంటుందని తేలింది. వు హునుడు తెలిసినంత వరకు కోసలరాజుకు ఇద్దరే భార్యలు. వారిలో ఒకతే వు హునుడి సొంతచెల్లెలు. మరి, కోసలరాజు వ్యూహాలన్నీ అతని బావవు రవులు ఎలా నిర్వహిస్తా

న్నారు? కోసలరాజు రెండో భార్యకు ఇన్ని వేలవుంది సాదరపులుండటం అసింభవం.

గృణనిధిని పిర్రాసీ, పుహూనపుత్ర ఆలోచనలోపడ్డాడు. తాను తయారై చేసిన ప్రణాళికలు చాలా యోగ్యమయినవి అని సంతోషించాడేగాని, వాటిని అమలు జరిపే యోగ్యులను గురించి తాను ఆలోచించలేదు. తన ప్రణాళికలు ఒక్క కోసలలో మాత్రమే నిత్యమిలాలు ఇవ్వకపోవటానికి అధికారులలో ఏదో లోపం ఉండటమే కావచ్చునని ఇప్పిడాయనకు తోచింది. వెంటనే సమ్యక్స్థలైన ఇద్దరు చావులను ఆయన కోసలదేశానికి పంపాడు. వాళ్ళు చక్రవర్తికి కావలసిన సేవలను చారణం చేశారు.

గృణనిధి చెప్పినట్లుగానే, కోసలరాజ్యంలో ప్రజావెడన విచ్చలవిడిగా సాగుతున్నది. అధికారులు తమ అధికారాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తున్నారు. అందుకు కారణం అధికారుల నియమానుకూలత అర్హతలను బట్టి జరగకపోవటం. ఉదాహరణకు, కోసలరాజ్యంలో స్వేచ్ఛాధిపతిగా ఉన్న శూరసింహుడు అనేవాడు ఎన్నడూ కత్తిపిట్ట ఎరగడు.

అతని పిరాక్రమం అతని సొంతలో మాత్రమే ఉన్నది. అతను రాజుగారి బావవురిది! అందుకే కోసలదేశంలో అర్హతలేకుండా, ఇతర కారణాల వల్ల అధికారి అయిన ప్రతి ఒక్కడికీ 'రాజుగారి బావవురిది' అన్న మాట వాడుకలోకి వచ్చింది.

ఇదంతా విన్న పుహూన డికి కను విప్పి కలిగింది. కోసలరాజు తనకు బావవురిది కావటం చేతనే కదా ఇంతకాలమూ కోసలదేశంలో తన ప్రణాళికలు విఫలం కావటానికి సిరి అయిన కారణం విచారించక, కోసలరాజు చెప్పిన సాకులు నమ్మిపోతున్నాడు? ఇలాటి గృహిణి నమ్మకం ప్రజలకు ఎంత హాని చేస్తున్నదో ఇప్పుడు స్పష్టమైంది.

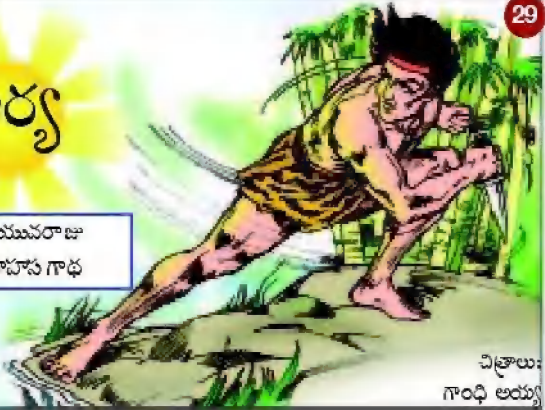
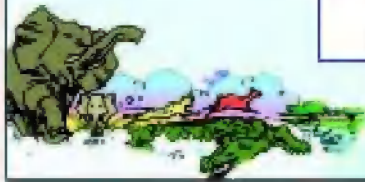
పుహూన తన చర్యల తీరుకుని, కోసలలో అనర్హతల అధికారుల నందరినీ పదమూనెంచి తొలగించాడు. కొద్ది సేవ తర్వాత కోసలదేశం పునర్నిర్మించింది. తరువాత ఆయన ఆదేశంలో సంచారం చేసినప్పుడు గ్రామాలలో ప్రజలు, "మా గ్రామ అధికారి రాజుగారి బావవురిది కాదు లేండి! అందుకే అందరూ చల్లగా ఉన్నాం," అన్నారు.

వీరసేనులడితో జరిగిన భీకర ఖడ్గయుద్ధంలో మనంతుడు వీరసేనులడి ఖడ్గాన్ని ఎగబగొట్టాడు. మనంతుడు అతన్ని ఖడ్గంతో పోడిని చంపబోగా, జయనందముని దూరం నుంచి వారించాడు. వీరసేనులడు అక్కడి నుంచి తప్పించుకోవడానికి వెనక్కు- అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళి వెనకనున్న అగాధంలోకి పడిపోయాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

ప్రస్తుతి మాత
ఆ దుర్మార్గుడికి తగ్గ శిక్ష
విధిస్తుంది. హంతా, నువ్వు
వచ్చి యువరాజుడు స్వాగతం
పలకడానికి సుఖమేప్పుట్టి
రాజభవనానికి రమ్మని చెప్పా.

ఇప్పుడే
బయలుదేరుతున్నాను,
గురువర్యా!

నువ్వే తుభివార్తను
మానవేంబ్రుచికి,
అమ్మతప్పురి రాజుకూ
తెలియజేయాలి.

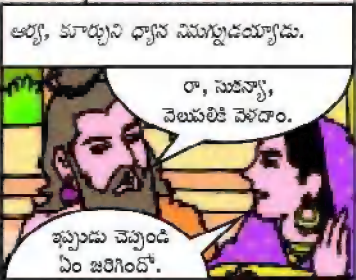
మంత్రివర్యులు ఇప్పుడు
శాంతిపురిలోనే ఉన్నారు.

జయనంద ముని, ఆర్య ఆలయం దగ్గరకి
వెళ్ళారు.

ఇప్పుడే హరితి
ఇవ్వు నున్నాను.

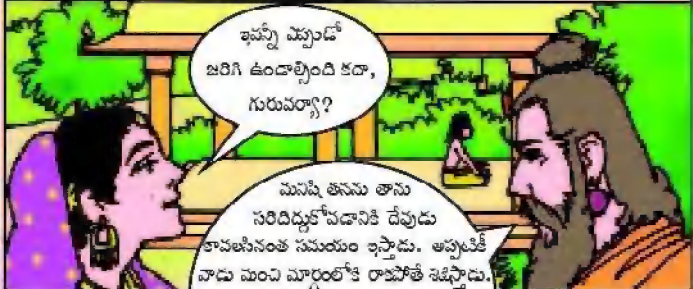
అహో, సమయానికి
మహామనస్సుమోట.

ఆర్య, కూర్చుని ధ్యాన సమగ్నుడయ్యాడు.

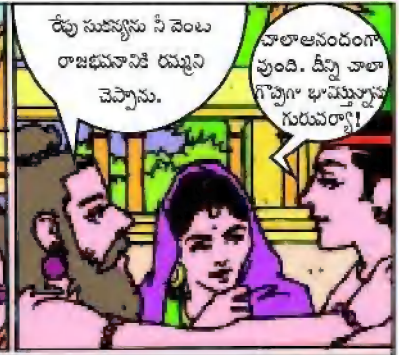
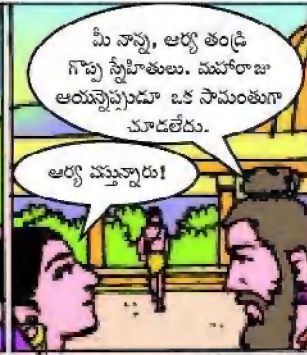
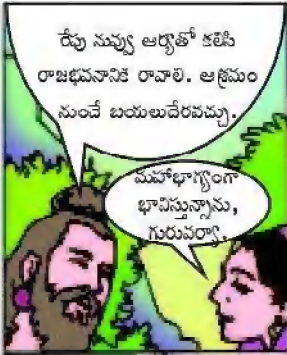
రా, సుచన్యా,
వెలుపలికి వెళదాం.

ఇప్పుడు చెప్పండి
ఏం జరిగిందో.

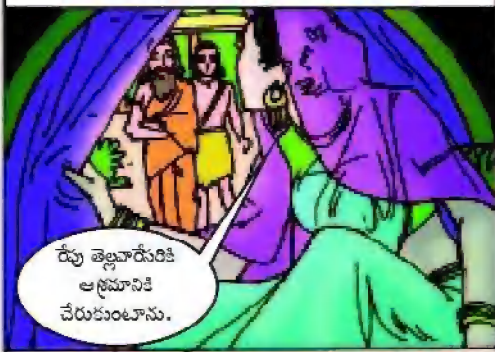
ఇవన్నీ ఎప్పుడో
జరిగి ఉండొచ్చింది కదా,
గురువర్యా?

మనషి తనను తాను
సరిదిద్దుకోవడానికి దేవుడు
శాపవనంత సమయం ఇస్తాడు. అప్పుటికి
వాడు మంచి మార్గంలోకి రావటానికి సజ్జిస్తాడు.

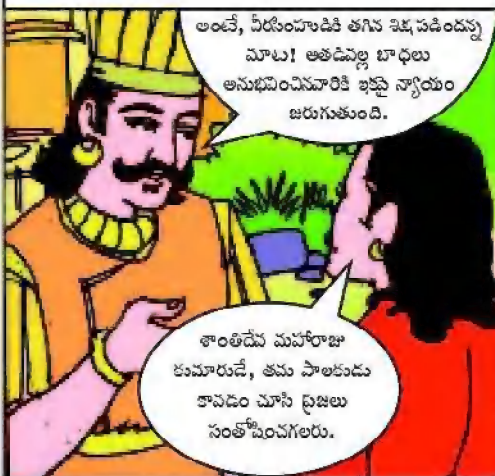
సుకన్య ఆక్కడి నుంచి బయలుదేరింది.

జయనందమని, ఆర్య ఆశ్రమానికి తిరిగివచ్చారు.

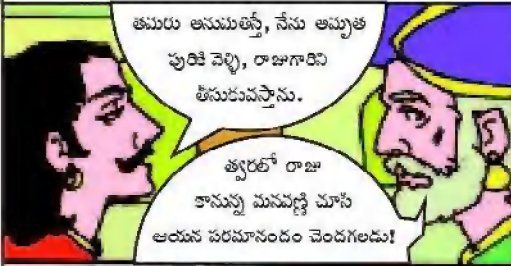

వసంతుడు, సామంతరాజు సుఖదేవుడి దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

గురువర్యాలు ఆదేశించిన ప్రకారం, నేను రాజభవనానికి వెళ్లి, యువరాజుకు స్వాగతం పలకడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. మానవేంద్రులవారు శిష్యులతో శాంతిపురిలో ఉన్నారన్నావు కదా?

వనంతుడు మానవేంద్రుణ్ణి కలుసుకుని జరిగిన సంగతులు చెప్పాడు.

తమరు అనుమతిస్తే, నేను అప్పుత
పురికి వెళ్ళి, రాజుగారిని
తీసుకువస్తాను.

త్వరలో రాజు
కానున్న మనవణ్ణి చూసి
అయిన పరమానందం చెందగలడు!

నిమంతలాచా సుఖదేవుడు రాజధానికి బయలుదేలాడు.

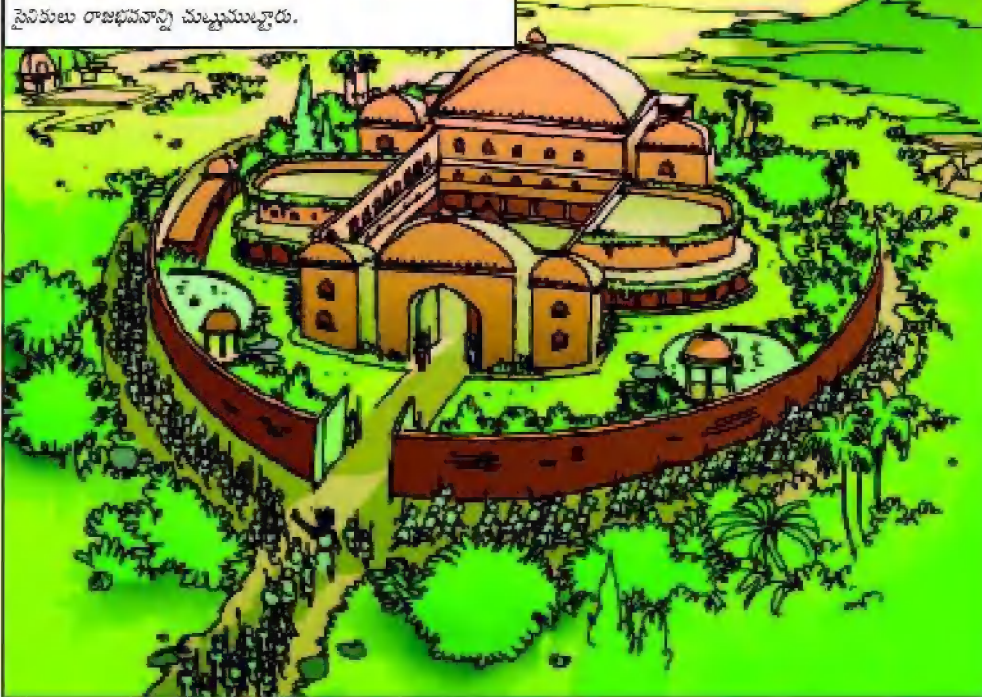
మీరందరూ
నా వెంట
రండి.

సుఖదేవుడు,
అయిన అంగ
రక్షకులు, సైనికులు
రాజధానికేసి
బయలుదేరారు.

మనం రాజభవనాన్ని
చుట్టుముట్టే, అన్ని వైపుల నుంచీ
భద్రత కల్పించాలి.

సైనికులు రాజభవనాన్ని చుట్టుముట్టారు.

లంగరకపులు కీలవడైన స్థిర స్థలాలలో
నెలబడ్డారు.

సుఖదేవుడు భవనంలోనికి ప్రవేశించాడు.

భవనం చుట్టూ గట్టి భద్రతా
వీర్రాట్లు బదిలాయి.

కాపలా భటుల నాయకుడు,
సుఖదేవుడికి ఆదరంతో
స్వాగతం పలికాడు.

అయ్యో, సేనాధిపతితో
కలిసి రాత్రునగా వెళ్ళిన రాజు ఇంకా
తరిగి రాలేదు.

వాళ్ళిందరూ మరణించారు.
మీరు కొత్త రాజుగారు
రానున్నారు!

కొత్తరాజుగారా!
ఎవరాయన?

శాంతిదేవి మహారాజుగారి
కుమారుడు యువరాజు అర్జు!
అయినరు స్వాగతం పలకడానికి
ఆయత్తుం కండి.

సుఖదేవుడు సభామండపానికి
వెళ్ళి, పట్టాభిషేక మహోత్సవానికి
కావలసిన అనునాల ఏర్పాట్లను
పర్యవేక్షించసాగాడు.

-(ఇదితాళం)-

మన దేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు :

కోణార్క నృత్యోత్సవం

నిజమైన దేవాలయ నేపథ్యంలో బహిరంగ వేదికపైవారు రోజుల పాటు సాగే న త్యోత్సవాలను ఊహించు కుంటేనే ఎంతో పా ద్యంగా ఉంటుంది. యేటా డిసెంబర్ ఒకటవ తేదీ నుంచి వారు రోజుల పాటు కోణార్క దేవాలయ ప్రాంగణం-శ్రవణానందకరమైన సంగీతానికి అనుగుణంగా సాగే నయనా నందకరమైన న త్య ప్రదర్శనలతో అలరారు తుంది. నాట్యం, సంగీతం రెండింటికీ ప్రాముఖ్యతలిచ్చే విధంగా ఒరిస్సాలోని దేవాలయాలలో విడివిడిగా 'నటన వుందిరాలు' నిర్మించబడి ఉన్నాయి. నటన వుందిరాలు వివిధ భంగిమల న త్య, సంగీత కళాకారుల శిల్పాలతో అలంకరించబడి ఉండడం, కళల అభివ ద్ధికి దేవాలయా లు పోషించిన ప్రస్తుత పాత్రకు సదర్శనంగా భాసిల్లి న్నది. ఒకప్పుడు న త్యం పై జావిధానంలో లంతర్నాగంగా ఉండేది. లంపుకే నాటి పాటకులు, ధర్మక్షులు ఆలయ నిర్వహణకు అర్హులూ, వాద్యకారు లూ మైదల్యై ఆలయ సీబ్బందితో పాటు న త్యకారులను కూడా నియమించి పోషించేవారు.

ఆ మహాతన సంప్రదాయాన్ని మిశ్రపు ధ్వరించే ప్రస్తుతంగా నిర్వహిస్తాన్న ప్రతిష్ఠాత్మకమైన కోణార్క నృత్యోత్సవాలలో దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలకు చెందిన కళాకారులు పాల్గొంటారు. బహిరంగ 'నటన వుందిరాల'లో వీనుల వింపు చేసే సంగీతంతో, నేత్రానందం కలిగించే అద్భుతమైన నృత్య ప్రదర్శనలిచ్చి ప్రేక్షకులను ముగ్ధులై చేస్తారు.

కోణార్క న త్యోత్సవం కేవలం నాట్యం, సంగీతాలకు మాత్రమే పరిమితం కాదు. పాస్టి కళలను తీలకించడంతో పాటు, చవులూరించే ప్రత్యేకమైన ఒరియా వంటకాలను కూడా రుచిపూ డవచ్చు. ఈ ఉత్సవాన్ని ఒరిస్సా విర్యాటకశాఖ నిర్వహిస్తుంది.

CHANDANAMA HAS LOTS OF GOOD STORIES WITH MORAL VALUES AND USEFUL INFORMATION.	World's classiest DESCRIPTIONS make CHANDANAMA as a gem of A MAGAZINE.	THE MAGAZINE WAS SUPER SENSATIONAL STORIES.	CHANDANAMA IS A SOURCE OF ENTERTAINMENT AND IT WILL CONTRIBUTE TO ENTERTAIN MANY GENERATIONS OF YOUNG PEOPLE.
(from Sharada)	(from W.B. Ganguly)	(from Kanakadasa)	(from Chitra)

THAT'S WHAT OUR READERS SAY.

WHY DON'T YOU FIND OUT FOR YOURSELF?

FOR SUBSCRIPTION DETAILS PLEASE SEE PAGE 6

ప్రకృతి వైపరీత్యాలను అరికట్టే పచ్చటి చెట్లు

గత డిసెంబర్ లో విర్ర వు కుపిడ్ మినామీ; ఈ సంవత్సరం మనదేశంలోని పలుప్రాంతాలను ముంచెత్తిన అకాల వర్షాలు, వరదలు; ఇటీవల అమెరికాను గడగడ వణికించిన కత్రినా పెనుతుఫాను మొదలైన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు మానవ జాతిని పరోక్షంగా హెచ్చరిస్తున్నాయి. ఇలాంటి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవించడానికి గల కారణాలను గురించి వునం ఆలోచించవలసిన అవసరం ఎంతెంతో ఉంది.

ప్రతిరంగంలోనూ అభివ ద్ధి సాధించడానికి వు నిషీ నిరంతర ప్రయత్నం సాగిస్తున్నావు . అలా చేసే ప్రయత్నంలో ప్రకృతి పట్ల సానుభూతి రస్యి ధోరణి, సానుకూలవైఖరి కనబరచకుండా ప్రతికూల వైఖరిని ప్రదర్శించడం వల్ల సేగా సంభవిస్తాన్న ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు ప్రధానకారణం.

గత వంద సంవత్సరాలు గా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వాంర్లు వుండల ఉష్ణోగ్రత గణనీయంగా పేర్లు గుత్తున్నది. వురీ గత పదేళ్ళు గా ఉష్ణోగ్రత త్వరితగతినో ఎక్కువమవుతున్నది. ఇలా వాంర్లు వుండలంలో ఎక్కువమవుతున్న ఉష్ణోగ్రత-సూనామీ, తుఫాను, అకాల వర్షాలు, వరదలు మొదలైన ప్రకృతి బీభత్సాలకు కారణంగా ఉంటున్నది. వునం నివసిస్తూన్న భూమి పుకార్చన లేదా కర్చనం అనే రసాయనిక విద్యార్థం నండి ఉంది. చెట్లు చేవులు, జంతు ములు, పిర్లు, క్రిమి కీటకాలు, వున్నులు ఇలా అన్ని జీవరాశుల శరీరాలలోనూ కర్చనం ఉంది. ఈ కర్చనం వాంర్లు వుండలంలోని ఆక్సిజన అంటే ప్రాణవాంర్లు మతోకలిసి మండే స్వభావం కలది. భూగర్భంలో నిక్షిప్తమై ఉన్న బొగ్గు, పెట్రోలియం, సహజ వాంర్లు ములు మొదలైన సెకల ఇంధనాలలోనూ కర్చనం ఉంటుంది.

కర్చనం మండేప్పుడు కార్బన్ డైఆక్సైడ్ (CO₂) అనే బొగ్గుమిలుని వాంర్లు ములు వత్తుంది. ఇది గాలిలో కలుస్తోంది. భూమి పుడి చెట్లు చేవులు ఈ బొగ్గుమిలుని వాంర్లు ములు వెల్చుకుని-దానిని కర్చనం, బొగ్గుమిలుని వాంర్లు ములు గా విడదీసి సూర్యరశ్మి సాయంతో కర్చనం నుంచి తవు ఆహారం తయారు చేవు కుంటాలు .

దీనినే కిరణ జన్య సంయోగక్రియ అంటారు. మొక్కలు, చెట్లు తయారు చేసుకున్న ఆహారం వాటి ఆకులు, పువ్వులు, కాయలు, పళ్ళు, వేళ్ళు మొదలైన భాగాలలో నిలువ ఉంటాయి . వీటిని జంతు జాలం, వున్నులు తినడం ద్వారా జంతు ములు, వున్నులు శరీరాలలోకి కర్చనం చేవు కుంటుంది. జంతు ములు వురణించి అవి వుట్టిలో కలిసేప్పుడూ , వూనవ దేహాలు డహించబడేప్పుడూ బొగ్గుమిలుని వాంర్లు ములు పడుతుంది. ఇంపులో అధికభాగం భూగర్భంలోని ఇతర ధాతు ముతో కలిసి కర్చన పుక్రమంగా తయారువవుతుంది. దానిని తవ్వి వెలికి తీసి ఇనుము, అల్యూమినియం లాంటి లోహాలుగా కరిగించేప్పుడు కర్చనం మండి బొగ్గుపులుసు వాయువు వెలువడి గాలిలో కలుస్తుంది. బొగ్గు, పెట్రోలియం మొదలైన ఇంధనాలు మండేప్పుడు కూడా బొగ్గుపులుసు వాయువు వెలువడి గాలిలో కలుస్తుంది.

ఇలా కర్చనం బొగ్గుమిలుని వాంర్లు మానూ , వుళ్ళి బొగ్గుమిలుని వాంర్లు ములకర్చనం గానూ వూర్లుతూ ఉంటుంది. చక్రభ్రమణంలా ప్రకృతి సిద్ధంగా సాగే ఈ వూర్లున్న 'కార్బన సక్రీల్' అని అంటారు .

పిగటిపై ట స్రా ర్యరశ్మి భూమి పై ద విడేప్పిత్తు భూమి త్వరితగతిలో వేడెక్కుతుంది. రాత్రి పై ట చెట్టు చేవులు ప్రాణ వాయువు మళ్ళీ గ్రహించి, బొగ్గుపులుసు వాయువును వెలువరిస్తాయి. రాత్రి వేళ ఆకాశం చల్లబడుతుంది. పగటి పూట వేడెక్కిన భూమి నుంచి వేడి ఆకాశంకేసి పియ్య సిస్సింది. అప్పుడే, అప్పిత్తు గాలిలో బొగ్గుమిల్లుని వాయువు ముకొద్దిగా ఎక్కువగా ఉన్నా, ఆ వేడిని

తిన్నగా పైకి వెళ్ళనీయకుండా అడ్డుకుంటుంది. బొగ్గుపులుసు వాయువు మరీ ఎక్కువ పరిమాణంలో ఉన్నట్టయితే, భూమి మీది వేడిని పైకి వెళ్ళనీయకుండా బలంగా అడ్డుకుంటుంది. దాంతో వాయువు ఉండలం ఎల్లప్పుడూ వేడిగానే ఉండిపోతుంది. ఇలా-పిగల్గా, రాత్రి వేడిగానే కొనసాగడం వల్ల వాతావరణ సమతౌల్యం చెబ్బుతింటుంది. పర్యవసానంగా మంచుకొండలు కరగడం, వెల్లువలు, వర్షాలు, వరదలు, తుఫానులు మొదలైన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవిస్తాయి.

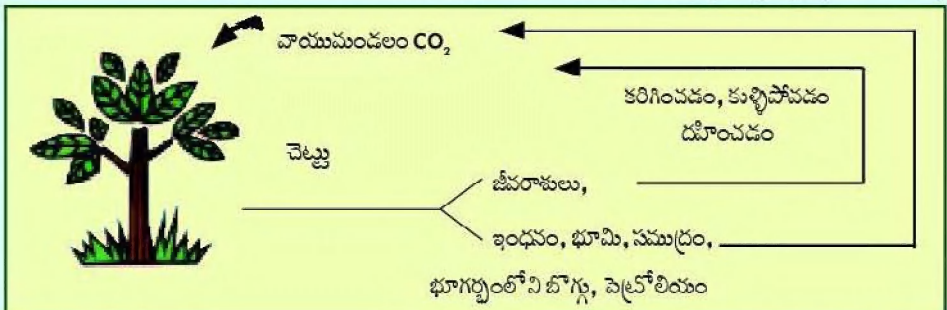
భూమండలంలోని మొత్తం కర్చనం-బొగ్గుపులుసు వాయువు సరైన సిష్టత్తిలో ఉండాలి. అయితే, ఇటీవలి కాలంలో బొగ్గుమిల్లుని వాయువు ముకొద్ది వాతావరణంలో క్రమంగా ఎక్కువవత్తు న్నది. ఎందుకో తెలుసా?

అభివ ద్ధి విధంలో అవి తవేగంతో మిల్గొంపించాలని కాంిస్త్తాన్న వున్నవి అసింఖ్యాకంగా పరిశ్రమలు నెలకొల్పుతున్నారు. వాటిని నడపడానికి భూగర్భంలోని బొగ్గు, పెట్రోలియం మొదలైన ఇంధనాలను వెలికితీసి వుండిస్తినావు. వుత్తివుంచిన బొగ్గుమిల్లుని వాయువు మళ్ళీ మిట్టిస్తినావు.

ప్రపంచం మొత్తం మీద ఈనాడు యేటా 360 కోట్ల టన్నుల పెట్రోలియం, 200 కోట్ల టన్నుల పెట్రోలియంకు సమమైన సహజ వాయువులు, 240 కోట్ల టన్నుల పెట్రోలియంకు సమమైన నేల బొగ్గు దహింపిబుత్తు న్నది. పర్యవసానంగా రోజురోజుకూ భూవుండలంలోని కర్చనం తరిగిపోతూ, బొగ్గుమిల్లుని వాయువు ముకొరిపూణం పేరిగిపోతున్నది.

కర్చనాన్ని బొగ్గుమిల్లుని వాయువు మూర్తూర్తడానికి తెలిసిన వున్నవిలకు బొగ్గుమిల్లుని వాయువు మళ్ళీ కర్చనంగా మూర్తూర్తడానికి తెలియడంలేదు. వున్నవిలకు చేయలేని ఆవుపా త్కార్యాన్ని చేయగలిగినవి పిచ్చటి చెట్లు. పచ్చటి చెట్లు మాత్రమే ప్రకృతి వైపరీత్యాలను అరికట్టగలవు. అందువల్ల మనం చేయవలసిందల్లా ఒక్కటే. అదే వునింపిదన్న పేంచడం; అందుకు మొక్కలను నాటడం!

- టీనా మెహెండే, సంయుక్త కార్యదర్శి (పి.సి.ఆర్.ఏ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

KALANIKETAN BALU

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క
వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయ గలరా? రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

KALANIKETAN DALU

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పాఠ్యకార్య పేర్ల రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా
వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జనవరి 2006 సింబిక్లో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు వూనం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

నెట్టెంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

బి. ఆర్. పూర్తిశర్మ

20-342-32,

వెంకప్ప తోట

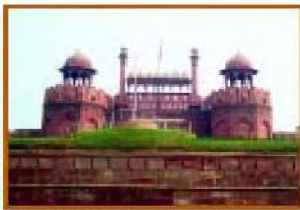
చిలకలపై డి - 521 002

కష్టా జిల్లా (అం. ప్ర)

మొదటి ఫోటో: బేరసారాలు లేవండీ!

రెండవ ఫోటో: తరతరాల తోటండీ!!

అక్టోబర్ నెల చందమామలో ఢిల్లీ ఎర్రకోట గురించి రాస్తూ,
పొరబాటున ఆగ్రాకోట చిత్రం ప్రచురించడం జరిగింది. పెక్కున
ఉన్నది ఎర్రకోట చిత్రం. ఈ పొరబాటుకు విచారణిస్తాన్నాం. -సిం.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

దివ్యకళలు, దేదీప్యమైన సంగీతం, దేవతల నృత్యాలు...

స్వర్గసామ్రాజ్యం మీకు స్వాగతం పలుకుతోంది!

మీకు మీరుగా స్వయంగా అనుభవిస్తే తప్ప అదేమిటో మీకు
తెలిసిరాని అపూర్వానుభవం... ఒరిస్సా జీవోత్సవం...
జీవకళ తొణికిసలాడే సుసంపన్న మహోత్సవం. దివ్య సంగీత,
నృత్య, కళారూపాల సమ్మేళన సంరంభం....
మీ హృదయాలను ఉన్నతానుభవ శిఖరాలపై
విహరింపజేసే పరిసరాల సౌందర్య దీప్తి...

నయనానందం కలిగించే ప్రాచీన హస్తకళల అందాలు,
సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ముంచెత్తే కళా ప్రదర్శనలు...
సంగీత విభావరులు... మీలో ప్రతి ఒక్కరినీ ఆకట్టుకుని
అలరించే ఏదో ఒక విశేషం.. జీవితంలో మరపురాని
ఆనందానుభవం... అంతంకాని ఉత్సవ సంరంభం...

murara odc 1689

కోణార్క ఉత్సవ్, భువనేశ్వర్ : 1-5 డిసెంబర్, 2005

శ్రీశేత్ర ఉత్సవ్, పూరి : 14-25 డిసెంబర్, 2005

వికాస్ర ఉత్సవ్, భువనేశ్వర్ : 6-15 జనవరి 2006

For more information contact: Director, Tourism, Paryatan Bhavan, Bhubaneswar-751014, Orissa, India
Tel: (0674) 2432177, Fax: (0674) 2430887, e-mail: ortour@orissatourism.gov.in, website: www.orissatourism.gov.in
Tourist Offices at: Chennai: Tamilnadu Tourism Complex, Ground Floor, Near Kalaivanar Arangam, Wallajah Road,
Chennai-600002, Ph: (044) 25360891, Kolkata: Utkal Bhawan, 55, Lenin Sarani, Pin-700 013, Tel: (033) 22443653
New Delhi: Utkalika, B/4 Baba Kharak Singh Marg, Pin-110001, Telefax: (011) 23364580

మహాసమృద్ధికరం మహాఆనందం మహావినోదం.

Rediffusion-DY/RR/NCL/Chen/40024 Tel

మహా లాక్టోలో సమృద్ధికరంగా పాలు, మాట్, నెయ్యి... పున్నాయి, అయినా 50 పై.
అవడానికి ఈ కారణం చాలు. ఇక మీరెప్పుడు ఒకటి తీసుకుంటున్నారు ?